

schaemper

LAATSTE EDITIE
VAN HET JAAR

head by golden beads

OPERATIE OVERPOORT

Jaargang 51 // #665 / 11.05.2026 // drie-weeklijks tijdens het academisch jaar

Oplage
3000 exemplaren op papier

Verschijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Joppe Frans
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Joppe Frans

Chef Cultuur
Sarah Van Crombruggen

Algemeen Coördinator
Zita-Luna de Smaele
& Lies Pardon

Chef Wetenschap
Leone Mattheus
(interim)

Chef Reclame & PR
Yana Rosé

Chef Lay-out
S. Marina Dosal
Dierssen

Chef Sociale Media & PR
Jozen Stox & Tina Morthier

Chef IT
Henri Spriet

Chef Maatschappij & Satire
Samuel Bocken

Chef Eindredactie
Leone Mattheus

Chef Onderwijs
Joppe Frans & Yana Rosé
(interim)

Chef Beeld
Emma Juxon-Smith

Redacteur
Lies 'Tepelgate kick-off' Pardon,
Jasper Mouton, Emilie De Winne, Joran
'crisisberaad' Stox, Sophie Marina '1e
layoutavond' Dosal Dierssen, Tina '50J of
VRT-uitstap' Morthier, Joppe Frans, Ege '
Transitievergadering' Tokman, Julian Dams,
Leone '50jaar Schamper' Mattheus, Mara
Malliet, Tuur 'Alles!' Van Beveren, Yana
'Karrewietbord terug thuis' Rosé, Zita-Luna
De Smaele, Luna '50jaar Schamper' Llusha,
Joumana Abou-Zeid, Matthias Diallo, Fien
Waege, Stien Kregting, Madeleine ' lay-
outgeplaver' Cossement, Wout Landuyt, Sarah
Van Crombruggen, Lotte Van Den Eynden,
Juniper Van Huyck, Marie Soetens, Samuel '50
jaar Schamper' Bocken

Beeld
Emma Juxon-Smith, Leone Mattheus, Henri
Spriet, Lies Pardon, Yanne de Frenne, Fien
Waege, Seppe Verleye, Madeleine Cossement,
Julian Dams, Samuel Bocken

Eindredactie
★ Lies Pardon, ★ Tina Morthier, Madeleine
Cossement, Luna Llusha, Marie Soetens,
Samuel Bocken, Tuur Van Beveren, Sarah Van
Crombruggen, Ege Tokman, Stien Kregting,
Matthias Diallo, Henri Spriet, Whiskey Van
Impe, Mara Malliet, Fien Waege

Cover
Emma Juxon-Smith

Middenpagina
Emma Juxon-Smith

Schamper is opgericht tijdens de hoogdagen van studentenprotesten aan onze Vlaamse universiteiten. Studenten kwamen op straat voor vrede, vrijheid en een gelijke toegang tot het hoger onderwijs. Deze studentenbeweging zit in ons DNA, net zoals in dat van elk studentenblad, en we zullen de waarden van deze beweging tot het einde in alle onafhankelijkheid verdedigen.

Daarom willen enkele Schamperredacteurs zich expliciet en openlijk uitspreken tegen de voorstellen van **Zuhal Demir** omtrent het hoger onderwijs, en de andere regeringspartijen die dit beleid mogelijk maken. Dit doen we om ons ongenoegen te uiten, maar ook om eerlijk te zijn tegenover onze lezers. Wanneer wij over deze maatregelen schrijven, zitten de studenten die erdoor geraakt worden, naast ons in de aula of in de redactie of behoren wij zelf tot die groep.

De toegang tot een studiebeurs sterk beperken en de onnodig strenge maatregelen omtrent studievoortgang, zijn volgens ons een aanval op de toegankelijkheid van het hoger onderwijs. Het getuigt

naar onze mening van weinig besef van de complexe en verschillende sociale realiteiten die zich elke dag afspelen in het hoger onderwijs.

De voorgestelde maatregelen van Zuhal Demir zijn niet enkel een aanval op de toegankelijkheid van het hoger onderwijs, ze zijn ook niet doordacht. Nog voordat de evaluatie van de harde knip van **Ben Weys** volledig is afgerond, stelt minister Demir al een verstrenging voor. Verschillende experts, waaronder de universiteiten zelf, kaarten aan dat de maatregelen zelfs niet volledig effectief zijn in het bereiken van hun doel. De strengheid van de maatregelen voelt dan eerder ook aan als profileringsdrang, in plaats van effectief doordacht.

Daarnaast keurt *Schamper* de houding van de minister tegenover de betrokken partijen af. De tijd waarin beslissingen over het hoger onderwijs zonder inspraak van studenten en onderwijsinstellingen genomen werden, zou achter ons moeten liggen. Iedereen die terug naar zulke tijden wilt, moet zich dan maar voorbereiden aan eenzelfde niveau van protest als in maart 1969.

Ondertekend door:

Joppe Frans, Hoofdredacteur AJ 25-26 (Chef Onderwijs AJ 24-25)

Leone Mattheus, Eindredacteur AJ 25-26 (Hoofdredacteur AJ 26-27)

Zita-Luna De Smaele, Algemeen Coördinator AJ 25-26 en AJ 26-27

Henri Spriet, Chef IT AJ 25-26

Sarah Van Crombruggen, Chef Cultuur AJ 25-26 (Chef Onderwijs AJ 26-27)

Yana Rosé, Chef PR AJ 25-26 (Eindredacteur AJ 24-25)

Samuel Bocken, Chef Maatschappij AJ 25-26 (Logistiek Coördinator 26-27)

Ege Tokman, Redactielid AJ 25-26

Sophie Marina Dosal Dierssen, Chef Lay-Out AJ 25-26

Emilie De Winne, Redactielid AJ 25-26 (Chef Cultuur AJ 24-25)

Roman Fieremans, Redactielid AJ 25-26

Matthias Diallo, Redactielid AJ 25-26

Tuur Van Beveren, Redactielid AJ 25-26 (Chef Lay-Out 26-27)

Tina Morthier, Chef PR Sociale Media AJ 25-26 (Chef Maatschappij 24-25)

Mirthe Van Landschoot, Redactielid AJ 25-26

Jasper Mouton, Redactielid AJ 25-26 (Chef Onderwijs AJ 25-26, Chef Maatschappij AJ 24-25)

Luna Llusha, Redactielid AJ 25-26 (Eindredacteur AJ 26-27)

Bye bye Schamper	4
Maatregelen van Demir	6
Operatie Overpoort	8
Petra De Sutter op de Bilderbergconferentie	10
Bloktips van pientere profanen	12
Status quo in Gaza	14
In debat: vakantiefes	16
De 'G' in Gent staat voor 'Gay'	18
'For the record': Péter Magyar	22
Spelletjespagina	23

Walvis aangespoeld in Gent	24
interview met de Green Office	26
interview met Thijs van de Graaf	28
Meer lezen, minder scrollen	31
Exotisme in de modewereld	32
interview Stefan Hertmans	34
Koffiehuizen in Gent	36
Maarten Boudry wordt landbouwer	38
Cartoon	39
De ware prijs van Pureto	39

BYE BYE SCHAMPER

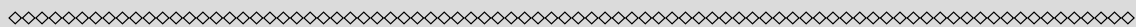

Laatste woorden van enkele dino's

Een heleboel Schamperbestuursleden verlaten binnenkort onze vertrouwde redactie. Enkele hadden nog een korte boodschap voor onze lezers en het nieuwe bestuur.

Joppe Frans: Hoofdredacteur AJ 25-26, Chef Onderwijs AJ 24-25

Dit studentenblad was mijn ontbijt, middagmaal en avondeten voor 2,5 jaar, en laten we het maar ophouden dat ik mijn bordje flink en graag opat ondanks alle groentjes. *Schamper* is de creatie van een groep geëngageerde studenten die vond dat studenten iets te zeggen hadden. *Schamper* moet voor mij hét blad blijven voor de geëngageerde student, en voor iedereen die zich verstikt voelt in een wereld die steeds meer neigt naar onderdrukking en oorlog. *Schamper* heeft geen bergen verplaatst, maar ik ben trots dat *Schamper* een spreekbuis is gebleven voor de oplossingen en leiders van morgen. Als we als studenten willen gehoord worden, moeten we ons *gedacht* blijven uitspreken. Het is immers in stilte dat rechtvaardigheid sterft.

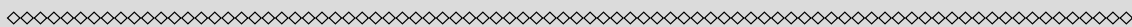
Jasper Mouton: Chef Onderwijs AJ 25-26, Chef Maatschappij AJ 24-25

Er lijkt een soort levenscyclus te bestaan voor Schamperredacteurs: verlegen nieuw lid, enthousiaste vaste waarde, verzuurd en verbruikt kernlid, en tot slot een jaarlijkse aanwezige op de schamperquiz. Ondanks de constante archaische allusies naar de schamperiaanse 'kritiek met humor' is ook *Schamper* een veranderend iets. Van een postcovidiaans vriendengroepje naar een geoliede redactie met een gigantische pool getalenteerde schrijvers, en een output om u tegen te zeggen. Zelf ben ik altijd meer voor de kritiek dan de humor geweest, maar als ik iets mee wil geven is het dat die discussie constant gevoerd moet worden, met het idee om telkens weer beter te doen dan jezelf en je voorgangers. Sta dan ook open voor zij die jou zien als hun achterhaalde voorganger.

Lies Pardon: Logistiek Coördinator AJ 25-26

Voor ik op mijn kot ben, moet ik een donkere trappenhal door. Als ik mijn sleutel in het slot draai en de deur open, word ik overladen met licht. Mijn studententijd is zoals die donkere trappenhal. Verdwaald beklim ik de trap en openen er soms deuren die mij hoop en licht geven. Onverwachts was *Schamper* de sleutel die ik nodig had om in een kamer van licht te komen. *Schamper* is een plek waar ik kon schrijven, groeien, lezen en veel leren. Eén en een half jaar mocht ik rebels zijn voor *Schamper*. Ik had de kans om mij te omringen met getalenteerde studenten die een kritische blik hebben en hun stem willen laten horen. Die studenten verdienen een plek om luid en kritisch te zijn. Ik neem de hoop en het licht dat ik kreeg van *Schamper* mee naar mijn volgende kamer.

Tina Morthier: Chef Sociale Media AJ 25-26, Chef Maatschappij AJ 24-25

Wat te schrijven na drie jaar bij *Schamper*? Als historica denk ik dan: hoe zullen ze binnen 50 jaar kijken naar deze pagina's? Maar dan berisp ik mezelf met 'Tina, doe toch niet zo egocentrisch!' Het was me een ware eer om me te smijten voor 's lands coolste studentenblad. Mijn hele eerste jaar struikelde ik over mijn woorden, en toch besloot ik twee jaar op rij voor een kernfunctie te gaan. De hoogtepunten zijn te talrijk om op te noemen, maar 50 jaar *Schamper* mag ik niet vergeten: zowel de feesteditie die ik coördineerde, als de jubileumavond, georganiseerd door **Yana Rosé** en **Zita-Luna De Smaele**. Naast de journalistieke vaardigheden die ik er kweekte, zullen alle fantastische mensen me het meest bijblijven. Maar geen zorgen, jullie zijn nog niet van me af ...

HOE STAAT HET MET DE MAATREGELLEN VAN

MARA MALLIET & TUUR VAN BEVEREN // BEELD: HENRI SPIRIET & SEPPE VERLEYE

Het gelekte voorontwerp van minister van Onderwijs Zuhail Demir (N-VA) heeft ondertussen al voor heel wat onzekerheden gezorgd aan de universiteit. Stuffers, politieke kopstukken en ook de rector spraken zich al uit over de ideeën van de minister.

Eerst even alle informatie op een rijtje: op 26 januari kon *De Morgen* een voorontwerp inkijken met nieuwe maatregelen in verband met het hoger onderwijs. Elke student zou elk academiejaar minstens 54 studiepunten moeten opnemen. Wanneer dit niet gebeurt, verliest de student diens recht op een studiebeurs. Studenten die 30 jaar of ouder zijn, kunnen geen studietoelage meer aanvragen. Ook krijgt iedereen maximaal vier zittingen per vak, waarbij vier keer buizen wil zeggen dat je je studierichting moet stopzetten. Studenten

moeten ook ieder jaar minstens 80 procent van hun opgenomen studiepakket verzilveren. Doen ze dat niet, dan volgen bindende voorwaarden het jaar erop. Indien je maar slaagt voor minder dan 30 procent van je pakket, dan moet je de opleiding stopzetten.

COMMENTAAR UIT VELE HOEKEN

Ondertussen zijn we pakweg drie maanden, en vele discussies rond dit voorontwerp, verder. Toch is het grotendeels onveranderd gebleven. Nadat de Raad van State stelde dat deeltijdse studenten en studenten ouder dan 30 te zwaar

worden gestraft, voegde Demir toe dat deze studenten bij "bijzondere omstandigheden of overmacht" alsnog een uitzondering zouden kunnen aanvragen. Veel critici struikelen echter nog over het minimum van 54 studiepunten voor beursstudenten. Volgens de Vlaamse Hogescholenraad zou deze maatregel discriminerend kunnen werken. Studenten die geen beurs nodig hebben, kunnen namelijk zonder gevolgen minder dan 54 studiepunten opnemen, maar zij die wel met een beurs studeren, zullen die keuze niet meer hebben. Hierdoor moeten studenten met minder financiële middelen harder werken, aange-

zien dit nog steeds neerkomt op 90 procent van een voltijds studieprogramma. Ongeveer een derde van de hogeschoolstudenten neemt op dit moment minder dan dat op. Ze vinden verder dat er te veel wordt gefocust op studieduur en dat er een hoog risico vasthangt aan de maatregelen. Ook is de timing volgens de Raad te krap. Aangezien de inschrijvingen binnen een maand al van start gaan, zorgt het gebrek aan beslissing voor veel onzekerheid voor de administratieve werking van hogescholen en universiteiten.

Ook de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) sluit zich hierbij aan. Zij zeggen verder dat studenten met kleinere pakketten het niet minder slecht doen, en dat verplichte grote pakketten net meer schade zullen aanrichten aan de studievoortgang van die studenten. Hun data

ER IS VERONTWAARDIGING OVER HET FEIT
DAT ER BESPAARD WORDT OP DE GROEP DIE
JUIST DE MEESTE STEUN NODIG HEEFT

AN ZUHAL DEMIR NA VIER MAANDEN?

tonen aan dat een verhoogd minimum aan studiepunten positief is voor eerstejaarsstudenten, omdat ze dan meteen kunnen aanvoelen of ze in de juiste richting zitten, maar in latere jaren juist voor sneller afhaken en een verhoogde studieduur zorgt.

De Vlaamse Vereniging van Studenten maakt zich zorgen om de druk die op studenten zal komen te liggen. Ze voorspellen een grotere kans op burn-out door de verhoogde werkdruk, waardoor de maatregelen averechts zullen werken. Volgens alle drie de organisaties zijn de regels vooral op kwetsbare studenten en is er een reëel risico dat ze het aantal behaalde diploma's juist zullen doen dalen. De studenten zelf zetten ook initiatieven op, zoals activiteiten vanuit actiecomité 'Zuhale Doe Normal' en een nationale betoging die op 7 mei plaatsvond.

PARLEMENTAIRE VERZET

In de Commissie voor Onderwijs gaan de oppositiepartijen grotendeels akkoord met de voorstellen van deze organen. Ook al toont de VLIR aan tevreden te zijn met het huidige studiepuntenminimum van 27, willen de leden van de Commissie voor Onderwijs hierop wel toegeven. Zo heeft Groenparlementslid **Kim Buyst** een amendement voorgesteld op basis van de wensen van deze raden. Hierin staan twee voorstellen: om het minimum in het nieuwe decreet te verlagen naar 45, en het hele

decreet uit te stellen naar academiejaar 2027-2028. Een hoeveelheid van 45 blijft vrij arbitrair, maar het is wel een minder grote verandering tegenover het huidige decreet. Naast deze voorgestelde aanpassing is er verontwaardiging over het feit dat er bespaard wordt op de groep die juist de meeste steun nodig heeft.

Demir en haar kabinet blijven resoluut hun decreet verdedigen. Besparen is nooit fijn, maar het moet nu eenmaal gebeuren. Zij zijn van

mening dat de korte tijd tussen de potentiële intrede van dit decreet en de start van de inschrijvingen vooral teweeggebracht is door de vele hoorzittingen en algemene inefficiëntie rond deze beslissing.

Daarnaast is het niet ongewoon om te werken met hangende regelgeving, en vinden ze dat onderwijsinstellingen zich hieraan moeten aanpassen. Ze hopen daarnaast met de studiepuntenverhoging een nieuwe norm te maken in het hoger onderwijs. Studies in Nederland hebben aangetoond dat zo'n verstrenging kan leiden tot een algemene verbetering van de studievoortgang, ook bij de 'zwakkere' studenten die minder studiepunten opnemen.

ZE HOPEN MET DE STUDIEPUNTENVERHOOGING EEN NIEUWE NORM TE MAKEN IN HET HOGER ONDERWIJS

Op het moment van schrijven had de nationale betoging nog niet plaatsgevonden. Check voor informatie hieromtrent de daily op onze website!

Tot in de vroege uurtjes vertoeven in de Overpoort of toch eerder een kamilleteetje drinken en een serie kijken? De vrijetijdsbesteding van de student blijft een hot topic.

Het SHIFT-project van de HOGENT, *Students Habits in Interaction and Free Time*, onderzoekt het uitgaansgedrag van de student. Uit het onderzoek blijkt alvast dat er een verschuiving gaande is binnen het uitgaansleven van de studenten. Eerder dan hele nachten doorhalen in een discotheek, vindt onze generatie meer zijn gading op café of op kotfeestjes. De media lekkerbekt van sappige quotes en titels die stellen dat Gen Z niet meer houdt van een goed dansfeest. Ook *De Standaard* en *De Morgen* deden reeds fervent verslag over de indommelende nachtcultuur, waarbij Gen Z omgedoopt werd tot Gen Zzz.

LATE OPSTART EN DRINKEN VOOR DE NACHTWINKEL

De uitbaters van enkele bekende uitgaansplekken delen hun visie over de kwestie met *Schamper*. De verantwoordelijke van de Overpoort Bowling merkt wel degelijk een verschil in het uitgaansgedrag van de Gentse student met 10 jaar geleden. Dansen tot de vroege uurtjes is aan het veranderen naar op het gemak een drankje drinken. De studenten komen later naar de Overpoort en gaan ook eerder weg. Die late opstart wordt ook bevestigd door de medewerker van COER, even verderop: "Het feest komt later op gang. Rond twaalf à één uur begint het pas echt."

De Charlatan is strenger en spreekt van een miskweekte generatie. "De ene avond is de andere niet, zo is het altijd al geweest. Alleen is het nu nog moeilijker om publiek te trekken." De oorzaak van dit probleem ligt volgens hen bij verschillende redenen. Jongeren hebben volgens hen door COVID-19 thuis leren drinken en uitgaan. Verder heeft sociale media ook een impact: "Het geeft een vals gevoel van connectie, daardoor is er meer eenzaamheid en meer nood aan therapie." Zij vullen aan dat uitgaan met vrienden en een goed gesprek bij een glas ook helend kan zijn, en dat het uitgaansleven niet meer de plek is waar je sociale contacten legt of datet. De technologie heeft dit volgens hen vervangen. Ze proberen in te spelen op de trends door hun omgeving zo aange naam mogelijk te houden en een

divers programma te voorzien. De medewerker van de COER neemt deze verschuivingen ook waar. "Studenten kopen een drankje in de nachtwinkel. Je ziet ze dan aan de deur hun rougeke binnen kappen. Binnen vragen ze dan om een kraantjeswater." De Gentse student is kritisch geworden over de prijs van een drankje.

DE HOOFDHUUR IS DOOD, LEVE DE BROUWERIJEN!

De pessimistische visie op een miskweekte generatie wordt lang niet door iedereen gedeeld. De uitbater van De Vagant bevestigt dat we anders uitgaan, maar niet minder: "Mocht het echt slechter zijn dan vroeger, dan zat ik hier niet meer." Volgens hem zorgen maatschappelijke evoluties, zoals het

GAAT ANDERS UIT DAN VROEGER

rookverbod en de buitencultuur na corona, voor een ander klimaat, niet zozeer de nieuwe generatie. De Gentse student is wel meer gewoon dan vroeger en is dus minder snel bekoord. Het is volgens hem aan het uitgaansleven om daarop in te spelen.

Wat wel bij alle cafébazen vaststaat: de leegstand van heel wat cafés in de Overpoort zelf. Na corona kenden de cafés in de Overpoort een bijzonder lucratief jaar door de knaldrang van de Gentse jongeren, die anderhalf jaar opgesloten hadden gezeten. Daardoor kwamen er ook veel zaken bij. Veel van de handelspanden worden verhuurd door grote brouwerijen. Drank is verplicht af te nemen bij die brouwerijen, wat logischerwijs tot hogere prijzen leidt. Daarnaast doen bieruitzetter hetzelfde: ze kopen eveneens panden op en verhuren die met een exclusiviteitsbeding. De cafés werden verrast door de contracten waarbij ze zowel de huur moesten betalen als de prijs van de drank, die ze vervolgens aan hogere prijzen moesten aanbieden aan klanten.

Door het uitdoven van de knaldrang en de hogere inkooprijzen, kregen enkele cafés op die manier het nekschot. "Er is altijd al een grote doorloop geweest, maar nu zien we wel voor het eerst dat panden die leegstaan, ook leeg *blijven* staan", zegt een van de uitbaters over de kwestie. Het scepticisme van de Gentse student over de prijs

is dus niet ongegrond: brouwerijen drijven de prijs van een pintje op, tot spijt van de drinkende student en de uitbater die de drank aanbiedt. Voor die laatste wordt het zo ook steeds moeilijker echt te kunnen concurreren.

DE STUDENTEN-VERENIGINGEN

Het uitgaansleven is meer dan de Overpoort: ook studentenverenigingen organiseren doorheen het jaar regelmatig fuiven. Ook het Faculteiten Konvent (FK) merkt dat fuiven van hun verenigingen (facultaire kringen, verenigingen gelinkt aan een studierichting red.) het minder goed doen. Een Vooruitfuif verkoopt lang niet zo vlot als een tiental jaar geleden. Wel geven ze aan dat er ook gewoon meer te doen is: je gaat niet meer naar dé fuif van het jaar, maar hebt ie-

dere week keuze tussen meerdere feestjes. Zo trekt ieder individueel evenement natuurlijk minder volk.

Het FK voegt toe dat feestactiviteiten lang niet het enige zijn dat de kringen organiseren. De laatste jaren merk je een verminderde focus op het uitgaan, kringen organiseren ook meer quizen, eetfestijnen en sporttoernooien om tegemoet te komen aan een meer diverse studentenpopulatie.

Ook het Senioren Konvent (overkoepelende organisatie voor streek- en caféclubs red.) merkt dat verandering op til is. In vergelijking met de jaren voor corona willen studenten minder uitgaan, tevens lijken studenten een vooroordeel te hebben over uitgaan met studentenverenigingen. Ook SK-verenigingen zetten steeds meer in op alternatieve activiteiten.

PETRA DE SUTTER AANWEZIG OP

Reizen De Sutter: wat deed onze rector aan tafel met (ex-)ministers, titanen van de bedrijfswereld, presidenten, en de koning van Nederland in Washington D.C.?

De deelnemerslijst van de Bilderbergconferentie 2026 bevat een opvallende naam voor de Gentse universitaire gemeenschap: die van rector **Petra De Sutter**. Terwijl de wereldtop uit de politiek, het bedrijfsleven en de wetenschap neerstreek van 9 tot 12 april in Washington D.C., rees de vraag wat de aanwezigheid van een universitaire afgevaardigde op dit uiterst besloten forum precies betekent. De bijeenkomst, die al sinds 1954 jaarlijks plaatsvindt, staat bekend om haar strikte geheimhouding en het ontbreken van enige vorm van publieke verslaglegging.

DE CONFERENTIE

De Bilderbergconferentie is een jaarlijkse bijeenkomst van prominente figuren uit het westerse bedrijfsleven, de politiek, de media en de academische wereld. Het is een informeel forum voor discussie en dialoog, met een expliciet doel: het promoten van de trans-Atlantische samenwerking, de verregaande samenwerking tussen Amerika en Europa.

De eerste bijeenkomst werd georganiseerd in 1954 in het Hotel de Bilderberg in Oosterbeek, Neder-

land. Ze had als doel om de dialoog tussen Europa en Amerika te bevorderen in de context van de Koude Oorlog, en om een nieuwe wereldoorlog te helpen voorkomen. Elk jaar vindt de conferentie plaats in een andere stad. Vorig jaar was dat Stockholm, dit jaar is dat Washington D.C.

**DE DEELNEMERS ZIJN
DAN NIET VERBONDEN
AAN DE CONVENTIES
EN REGELS WAAR ZE
ANDERS WEL AAN
GEBONDEN ZOULDEN ZIJN**

Om te garanderen dat alle aanwezigen vrijuit kunnen spreken, maakt de Bilderbergconferentie gebruik van de zogenaamde *Chatham House Rule*. Dat houdt in dat aanwezigen de zaken die ze horen bij de bijeenkomst wel mogen delen, maar niet mogen onthullen van wie die informatie afkomstig is. Daarnaast zijn journalisten niet uitgenodigd, en worden er geen officiële verslagen van de conferentie gepubliceerd.

Die besloten sfeer leidt geregeld tot kritiek. De Bilderbergconferentie wordt weleens vergeleken met het Wereld Economisch Forum in Davos, maar is nog exclusiever: waar er bij Davos nog 3000 genodigden zijn, zijn dat er bij Bilderberg slechts 128. De organisatie verdedigt die besloten sfeer met het argument dat de deelnemers er aanwezig zijn als individuen, los-

DE BILDERBERGCONFERENTIE

EGE TOKMAN, TINA MORTHIER & JULIAN DAMS // BEELD: LEONE MATTHEUS

gekoppeld van hun officiële functies en ambten. De deelnemers zijn dan niet gebonden aan de conventies en regels die normaal voor hen gelden. Er is geen uitgewerkte planning en er wordt op niets gestemd. Politiek beleid wordt er dus niet officieel door beïnvloed, stelt de organisatie op haar website. Opvallende namen waarmee onze rector mogelijk aan tafel schoof op de editie van 2026 van de conferentie zijn onder andere de koning en koningin van Nederland, **Alexander Stubb** (president van Finland), **Mark Rutte** (voorzitter van NAVO), **Anne Applebaum** (schrijver voor *The Atlantic*) en verschillende Amerikaanse ministers.

De deelnemers bespraken dit jaar onderwerpen zoals AI, veiligheid aan de noordpool, China, digitale financiën, Europa, de toekomst van oorlogvoering, het conflict tussen Oekraïne en Rusland, en diversificatie op het vlak van energieproductie.

WAT DEED DE SUTTER OP DE BILDERBERGCONFERENTIE?

In de Belgische media kwam de aanwezigheid van De Sutter op Bilderberg amper aan bod. Enkel de zakenkrant *De Tijd* berichtte dat de rector op dezelfde deelnemerslijst prijkte als de toplui uit de bedrijfswereld en de politiek. De UGent liet in *De Tijd* weten dat De Sutter: "vanuit haar rol als rector [...] de stem van het hoger onderwijs en de universiteiten [zou] laten ho-

ren, in een periode waarin die voor grote uitdagingen staan." Tegelijk nemen de participanten deel in eigen naam, waardoor ze niet gebonden zijn aan hun functie. Hoe valt dat dan te rijmen? "De rector werd inderdaad uitgenodigd ten persoonlijke titel, zoals dat voor alle deelnemers geldt," reageert de universiteit. "Het neemt uiteraard niet weg dat zij, vanuit haar expertise en ervaring als rector, het voornemen had om in de gesprekken het perspectief van het hoger onderwijs en de universiteiten aan bod te laten komen."

Op de vraag hoe De Sutter exact de stem van het hoger onderwijs liet horen, moet de UGent het antwoord schuldig blijven. "Over de inhoud van de gesprekken en de concrete deelname kunnen we geen verdere toelichting geven, aangezien de bijeenkomst plaatsvindt onder de *Chatham House Rule*. Dat betekent dat deelnemers vrij kunnen spreken, maar dat wat gezegd wordt niet mag worden toegeschreven aan specifieke personen of organisaties."

SOS PROF! DE BESTE BLOKTIPS VAN PIENTERE PROFFEN

EGE TOKMAN, TINA MORTHIER, LEONE MATTHEUS, LUNA LLUSHA & YANA ROSÉ
// BEELD: IGOR TALAPINDOV & STEPHAN VANFLETEREN

Van Jan Dumolyn tot Stijn Joye, ooit waren proffen ook gewoon studenten. Enkele leden van het ZAP delen hun beste studietips met *Schamper*.

Jan Dumolyn - Overzicht van de historische kritiek

"Ga analoog. Steeds meer beseffen we dat de digitalisering ook negatieve gevolgen kan hebben: passief lesopnames zitten kijken, hersenloos alles op je laptop tikken wat de prof zegt, lui worden en minder zelf nadenken door een verkeerd gebruik van AI; we lijken een grens te hebben bereikt. Hetzelfde geldt voor studeren: doe dus alle schermen weg en gebruik je zintuigen ten volle, lees traag, herlees en dan nog een derde keer, pak pen en papier en schrijf, spreek ijsberend door je kamer luidop tegen jezelf, maak grote schema's en plak ze tegen de muur, verbrand ze achteraf ritueel."

Bertel De Grootte - Inleiding tot het recht

"Blokken is een werkwoord. Technologie helpt bij het studeren. In een handomdraai wordt een cursus een podcast en AI is graag je tutor. Toch helpt de leerstof actief verwerken ze te beheersen. Leerstof luidop uitleggen deed voor mij wonderen. Want wat ik niet begreep... kreeg ik niet onder woorden en onthield ik niet. Probeer dus eens luidop te studeren en de muren van je studeerkamer warm te krijgen voor de cursus. Mijn eerste tip: spreek eens tegen de muur! Tip twee: bekijk je cursus als een bouwplaat. Ga in de leerstof op zoek naar 'begrippen'. Omschrijf die bouwstenen, probeer ze van mekaar te onderscheiden of met elkaar te verbinden. Dus: speel met blokjes! Geloof me, het verankert de leerstof in je hoofd."

Koenraad Jonckheere - Visuele cultuur: Kunst in historische context

"Weet dat een gemiddelde mens zich slechts 4 à 5 uur per dag intensief kan concentreren. Ik werk zelf altijd in blokken van 30 à 35 minuten en neem dan telkens 10 à 15 minuten pauze. Zo houd ik mijn focus vast. Als de concentratie weg is, heeft het geen zin om aan je bureau te blijven zitten. Doe dan even iets totaal anders; leer jongleren bijvoorbeeld. Studeer van algemeen naar specifiek. Begin met de inhoudstafel en eindig met de details. Als je de grote lijnen kent, heb je de kapstukken om alle details aan op te hangen. Als je een boom tekent, begin je toch ook niet met de blaadjes? En dan de moeilijkste... leer plezier vinden in blokken (zoals bij sport). Hoe liever je iets doet, hoe minder inspanning het kost!"

Stijn Joye - Communicatiewetenschappen

"In het algemeen zou ik adviseren: *'never change a winning team'*. Heb je een studiemethode die werkt, blijf er dan bij en verfijn het wat! Wat bijvoorbeeld voor mij goed werkte, was een digitale detox toen dat woord zelfs nog niet bestond. Even vrijwillig in isolatie om de focus ten volle te houden, aangevuld met een cinemabezoek of wat sport om geest en lichaam te ontspannen. In dat verband, neem ook geregeld pauzes en zorg voor voldoende slaap. Tot slot, vermijd onnodige stress door al je leerstof verzameld en samengevat te hebben vóór de examens beginnen. Dan is die berg aan boeken of folders vol powerpoints meteen veel overzichtelijker, kleiner én verteerbaarder!"

Joost Desein - Duurzame ontwikkeling in productie- en consumptiesystemen

"Nog in je bachelor? Tja, begrijpen, oefenen en van buiten leren, je kan niet zonder."

Al in je master? Ga dan eerst voor de grote structuur, verlies je niet in details. Je hebt al bewezen dat je kan blokken. Nu gaat het over begrijpen en toepassen. Misschien zelfs over argumenteren. Een goede prof vraagt naar inzicht, niet naar geheugen (dit is raad voor de proffen...). Sowieso, alle klasieke advies is geldig. Op tijd beginnen én stoppen zijn cruciaal, nachtrust is heilig. Zorg elk uur voor ontspanning. Skip de Rode Duivels en ga zelf buiten wat sjotten! En zorg dat wie dan ook voor lekkere catering zorgt. Veel succes!"

EEN TAAAL LEREN DEZE ZOMER?

SCHRIJF JE IN VOOR EEN
ZOMERCURSUS!

Spaans
Frans
Duits
Engels
Portugees
Italiaans

 uct.ugent.be/nl/vreemde-talen

Medisch Duits
Medisch Frans

 uct.ugent.be/nl/academisch-professioneel-taalgebruik

ERASMUSSTUDENT, PROFESSIONAL OF
TAALLIEFHEBBER?
DEZE ZOMER IS HET MOMENT OM JE
TALENKENNIS TE BOOSTEN!

DE REALITEIT VAN HET 'STA

LEONE MATTHEUS, JOUMANA ABOU-ZEID & JASPER MOUTON // BEELD: YANNE DE FRENNE

Hoewel er officieel sprake is van een staakt-het-vuren, is de realiteit op de grond helaas allesbehalve spijs en vree. Het bestand wordt in de praktijk niet gerespecteerd. Sinds het begin van de zogenaamde *truce* zijn er al meer dan 700 doden gevallen volgens het Ministerie van Volksgezondheid in Gaza.

De Gazastrook is veranderd in een landschap van ruïnes. De bevolking leeft momenteel tussen naar schatting 60 miljoen ton puin van kapotgeschoten huizen en gebouwen. Door de enorme verwoesting zijn Palestijnen gedwongen te overleven in tenten of in de restanten van hun verwoeste huizen. De gevaren zijn niet alleen bovengronds zichtbaar; tussen het puin liggen dan ook nog eens talloze niet-ontploffte explosieven, wat elke vorm van beweging of begin van herstel levensgevaarlijk maakt. Na twee jaar oorlog is de openbare hygiëne volledig ingestort. Afval stapelt zich ongecontroleerd op, wat een enorme plaag van ratten en insecten aantrekt. Dit komt mede doordat de locaties waar afval voorheen werd verzameld,

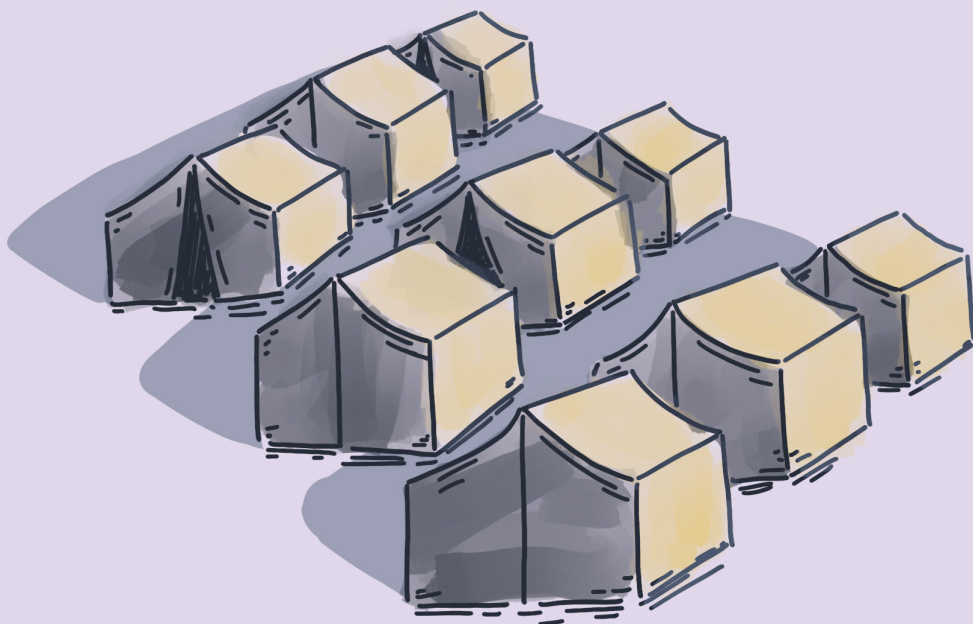
nu in gebieden liggen waar het Israëliëse leger de controle heeft en waar Palestijnen niet mogen komen. De gezondheidsrisico's die deze puinhoop met zich meebrengt, zijn gigantisch. Er is sprake van een ernstige rattenplaag, zo werd onlangs een kind van slechts één maand oud in het gezicht gebeten door een rat.

De bevolking lijdt massaal aan huidziekten en slapeloze nachten. Daarnaast raken het schaarse drinkwater en de resterende landbouwgrond steeds verder vervuild door het rottende vuil. De humanitaire hulp die Gaza bereikt, is slechts een fractie van wat er is afgesproken. In plaats van de toegezegde 600 vrachtwagens per dag, komen er slechts 150 tot 190

vrachtwagens binnen, wat minder dan 20 procent van de behoefte die er is vervult. Volgens *Al Jazeera* bereikt zelfs minder dan een derde van de hulp daadwerkelijk de bevolking. Bovendien blokkeert Israël specifiek de invoer van essentiële apparatuur die nodig is om ziekenhuizen te repareren of puin te ruimen. De Verenigde Naties proberen via het UNDP-project weliswaar puin en staal te recyclen om wegen te herstellen, maar de cijfers voor de toekomst zijn ont-nuchterend. Het zal naar schatting zeven jaar duren om al het puin op te ruimen, met een prijskaartje van maar liefst 60 miljard euro. Dit zegt nog niets over de wederopbouw van de platgebombardeerde Gazastrook.

ISRAËLISCHE BEZETTING

In een schending van de afspraken van de wapenstilstand blijven Israëlische troepen Gaza actief bezetten in een zone afgebakend door de 'gele lijn'. Deze zone beslaat 60% van Gaza, waar Palestijnen onder militair bewind moeten leven. Verkeer tussen bezet en onbezet gebied is ten strengste verboden. Wat 'de grootste openluchtgevangenis ter wereld' wordt genoemd krijgt er zo een extra muur bij. Op 29 april bracht de IDF een nieuwe kaart uit met een oranje lijn, die 11% van het overgebleven Gazaanse gebied beslaat. Vlakbij de lijn

MAAKT-HET-VUREN' IN GAZA

horen Palestijnen geweerschoten, bommen, drones en bulldozers.

Ondertussen heeft de Israëlische stafchef de 'gele blokken' die de lijn soms aanduiden al een grens genoemd. Op andere plekken is er helemaal geen aanduiding van de steeds veranderende grens, en moeten bewoners op hun intuïtie vertrouwen om de onzichtbare lijn niet te overtreden.

AMERIKAANSE INMENGING

De bezettende macht werkt in tandem met de VS. Secretaris van Buitenlandse Zaken **Marco Rubio** en, Trump-schoonzoon, **Jared Kushner** (als 'speciale overheidswerknemer') zijn Trumps voornaamste mannen in het Midden-Oosten. Kushner was de voornaamste onderhandelaar voor de wapenstilstand. Toch is hij nooit officieel aangenomen of goedgekeurd door het Amerikaanse parlement en blijft hij aan het hoofd van zijn bedrijf staan. Waardoor hij ondertussen, ook daar, deals blijft sluiten voor zijn private-equitybedrijf. Eerder dit jaar toonden de VS op het Wereld Economisch Forum plannen om Gaza om te toveren tot een luxeresort. Van de beloofde ontwapening die daarmee gepaard gaat is nog niets van in huis gekomen.

NADERENDE VERKIEZINGEN VAN 2026

Op 7 oktober 2026 vinden de nieuwe verkiezingen voor het parlement plaats in Israël. De voormalige Israëlische premiers **Naftali Bennett** en **Yair Lapid** gaan opnieuw samenwerken om **Benjamin Netanyahu** te verslaan. Dit ondanks hun ideologische verschillen, Bennett is namelijk rechter, terwijl Lapid meer centraal/liberaal is. In 2021 vormden ze al eens samen een regering, waarbij ze elkaar afwisselden als premier. Deze samenwerking was succesvol, omdat beide partijen zich aan de afspraak hielden, wat bij andere politici niet altijd het geval was. Hun doel is om een stabielere regering te vormen en kiezers te overtuigen van hun samenwerking. Dit kan echter moeilijk verlopen, omdat Netanyahu al een lange tijd een dominante figuur is binnen de Israëlische politiek en het moeilijk blijft om voldoende stemmen te behalen zonder steun van extreme partijen. De vraag blijft echter of deze samenwerking meer is dan een strategische zet om de macht te heroveren.

Bovendien betekent de overwinning van deze partij niet onmiddellijk dat de Palestijnen een betere toekomst tegemoet gaan. Beide politici hebben uitgesproken standpunten, en vooral Bennett gelooft in het uitbreiden van Israëlische controle in de Westelijke Jordaanoever. Het blijft daarom onzeker welke richting het beleid tegenover de Palestijnen zal uitgaan onder een eventuele nieuwe regering.

Israël heeft al:
72615
Palestijnen gedood sinds 7 oktober 2023

'Vakanties zijn gemaakt om zo veel mogelijk te ontspannen'

EENS:

JOREN STOX

IK HEB GEEN TITEL WANT IK WAS OP VAKANTIE

Je kijkt er maanden naar uit. Een heel jaar sparen om een weekje of twee op vakantie te gaan. Pootjes in de lucht – idealiter aan een zwembad –, boekje bij de hand, cocktail naast je, en lekker relaxen. Tot jouw reiscompagnon opeens begint te klagen dat die wil gaan hiken of allemaal zotte, vermoeiende activiteiten wil gaan doen. Mijn nachtmerrie.

Vakantie dient om op te laden, even helemaal disconnected zijn van alle zorgen en verantwoordelijkheden die het dagelijkse leven anders met zich meebrengt. Na zo'n jaar te werken en studeren wil ik een week of twee ultieme rust. Ergens een schattige B&B boeken in een leuke stad, snuisteren tussen de winkeltjes, en eventueel wat musea bezoeken. *Most importantly*: geen planning.

Ik kan tijdens de zomer geen blokplanners of agenda's meer zien. Gewoon wat losse ideeën in mijn hoofd van wat ik wil bezoeken volstaat. Ik snap dat je weleens een dag wat actievere dingen wilt doen, maar een hele week bergen opfietsen of ravijnen afdalen is er voor mij simpelweg te veel aan. Ik spaar geen heel jaar om naar 'Billy's Bootcamp' te gaan. Mocht **Sisyphus** een weekje op vakantie kunnen, zou hij waarschijnlijk geen bergwandeling willen maken.

Mocht Sisyphus een weekje op vakantie kunnen, zou hij waarschijnlijk geen bergwandeling willen maken

Kamperen is vanzelfsprekend de ultieme hel voor mij. Als ik als voedselverzamelaar-jager wou cosplayen en een week op veldbedjes in de modder slapen, zou ik wel in de scouts gebleven zijn. Een uitnodiging hiervoor ga ik dan ook vriendelijk weigeren en daarna nooit meer tegen je spreken. Ik zal altijd een zacht bed en een regendouche verkiezen boven een veldbed en rivier.

Ik ga mensen die ultragekke reizen maken waarin ze bijvoorbeeld de Himalaya bewandelen of de Sahara doorstappen ook nooit begrijpen. Na zo'n reis ben je toch bekaf? Je hebt toch gewoon nood aan een extra week vakantie puur om de spierpijn te overleven? Ik snap niet hoe je na een vakantie vol met zulke intense activiteiten je gewoon

weer kan gaan werken alsof er niets gebeurd is.

De mensen die hiervan kunnen genieten zijn natuurlijk compleet in hun recht, maar blijf alstublieft weg van mij, want ik ben stiekem een beetje bang van jullie. Als iemand mij deze zomer zou nodig hebben, je kan me vinden op een zonnig terras of dobberend in een zwembad waar ik zal genieten en lekker zal bruinen, terwijl jullie bergen trachten te verzetten.

'LEKKER LUI' VAKANTIES ZIJN VOORAL ZONDE VAN UW TIJD EN GELD

Dat mensen graag eens helemaal niets willen doen, dat snap ik en dat is helemaal oké, maar jezelf een hele dag in een hotel opsluiten en niets doen, is een enorme zonde van je tijd en geld. Het voelt voor mij alsof je naar een kunstmuseum gaat maar weigert je ogen te openen voor de kunst die er hangt. Niet elke dag aan het zwembad zitten of in bed blijven liggen, wil ook niet direct zeggen dat je vakantie vermoeiend wordt. Je kan altijd een korte rustperiode inplannen na een dagje wandelen, musea of bezoekje aan een lokaal festival om de batterijen even op te laden.

Daarnaast breng je de lokale economie ook enorme schade toe als je jezelf enkel opsluit in een hotel. Vaak zijn grote luxehotels het verst verwijderd van lokale handelaars en cultuur. Dit zijn immers dikwijls enorme multinationals die winst willen maken op jouw 'lekker lui' vakantie, ten koste van opbrengsten voor lokale inwoners. Bepaalde festivals en musea dragen hier ook aan bij, maar door je simpelweg op voorhand in te lezen over lokale gebruiken of geschiedenis, kan je

**Vaak zijn grote
luxehotels het
verst verwijderd
van lokale
handelaars
en cultuur**

vaak snel door deze *tourist traps* heen kijken. Praten met lokale gidsen of inwoners is ook een goeie strategie om niet per ongeluk bij te dragen aan dit soort praktijken.

Sommigen zouden zeggen dat vakantie vooral dient om je te kunnen ontkoppelen van alles, en dat lange dagen op pad gaan daaraan kan bijdragen. Dit lijkt mij nogal een beetje ongenueanceerd.

Als je niet van drukte houdt, kan je ook perfect naar kleinere dorpjes of steden gaan. Zijn musea niet je ding? Ga dan naar het lokale natuurgebied of probeer de lokale specialiteiten. Je hoeft zelfs niet eens te veel te bewegen, je kan perfect naar het lokale theater om daar ook wat cultuur op te snuiven. Er zijn veel nuances in 'dingen gaan doen', en je even helemaal onderdompelen in een andere cultuur kan evenzeer werken als ont-

koppeling van alle stress.

Er is weinig reden om zoveel geld uit te geven aan een reis zonder naar buiten te gaan, pak die vakantieplanner er maar bij en plan deze vakantie een actieve reis.

Zelf nood om je opinie te delen?

Stuur het dan door naar: maatschappij@schamper.be

DE G IN GENT STAAT

MATTHIAS DIALLO & JOREN STOX //BEELD: YANNE DE FRENNE

In Gent krioelt het van de hippies, bakfietsouders, veggies, en voornamelijk homo's, lesbiennes en genderqueere personen. Hoe lang is dit al zo en is dit altijd al het geval geweest?

GENTSE STUDENTENWERKGROEP HOMOFILIE

1292. Gent is bijlange niet de progressieve vrijhaven die ze vandaag is. Op de Blandijnberg vindt één van de allereerste gekende homovervolgingen plaats: **Jean De Wettre** wordt omwille van zijn 'sodomie' op de brandstapel gegooid. Het is bijzonder, vertelt historicus **dr. Jonas Roelens**, "dat een stad die we eigenlijk vandaag percipiëren als progressief en vrijgevochten wel heel rigide geweest is in dat vervolgingsbeleid." Vele eeuwen later is er echter een switch: vanaf de jaren '70 groeit Gent uit tot een enorm belangrijke stad voor de Belgische homobeweging.

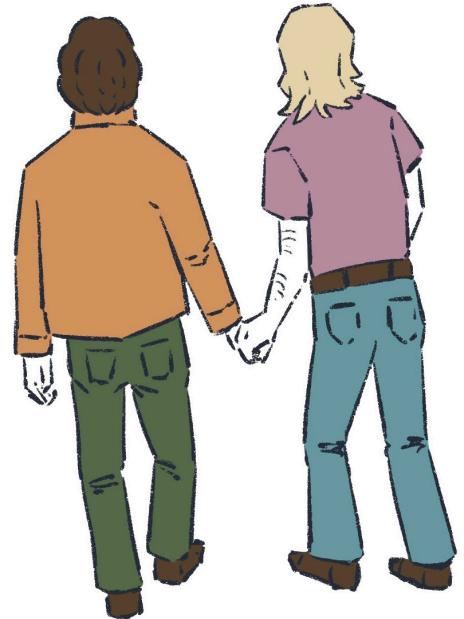
Een belangrijke stap in het verhaal van de Gentse homobeweging, ook op de Blandijnberg, is de oprichting in 1969 van de Gentse Studentenwerkgroep Homofilie (GeSWH) door professor moraalfilosofie **Bob Carlier**. Het is één van meerdere Vlaamse studentenwerkgroepen die zich, naar Nederlands model, van andere organisaties binnen de prille holebibeweging onderscheiden door hun actiegerichtheid. "De tijd was rijp voor de homobeweging," aldus **Fernand Vanoutryve**, die in 1970 in Gent begon te studeren en zich later onder andere zou engageren binnen het FWH, de toenmalige koepelorganisatie en vandaag bekend onder de naam çavaria.

"GENOEG LIBERALE STROOP AAN DE SENSUELE BAARD"

Naast de GeSWH was er tussen 1976 en 1981 de Rooie Vlinder, opvolger van de Rode Hond. Dat was een radicale, socialistische actiegroep expliciet gericht op confrontatie, tegen de integratiegerichte houding van pakweg de GeSWH. "Wij weigeren genormaliseerd te worden," schrijft de Rooie Vlinder in 1976, in het eerste nummer van haar eigen blad, "en wij kotsen van deze maatschappij. Men heeft ons al genoeg liberale stroop aan de sensuele baard gesmeerd."

In 1978 komt de homobeweging effectief naar buiten. De Rooie Vlinder organiseert in het Citadelpark een internationale homodag, de eerste van zijn soort in Vlaanderen, die later gezien zal worden als een allereerste Belgische pride avant la lettre. De FWH distantieert zich in het begin van De Rooie Vlinder en weigert zelfs om deel te nemen aan de eerste homodag. Organisaties zoals het FWH wilden volgens De Rooie Vlinder een plek onder de zon, De Rooie Vlinder wou "een ander strand".

"Achteraf bekeken," vertelt **Paul Borghs**, auteur van verscheidene boeken over de Belgische homobeweging, "vulden dat lobbywerk van de reformistische FWH en het protest van de revolutionaire Rooie Vlinder elkaar wel best goed aan.

Beide spraken een bepaald segment LGBT's aan en hebben elk op zich hun belang gehad in het emancipatieproces."

LESBIENNES NAAR DE ZICHTBAARHEID

De Rooie Vlinder sprak vooral mannen aan en was zelfs exclusief mannelijk. Homoactivisme was voornamelijk een mannenkwestie. In 1974 ontstond 'Sappho' in Gent, de eerste autonome lesbische groep in Vlaanderen, als reactie op de vooral mannelijke Gentse Studentenwerkgroep Homofilie. In 1985 vindt, georganiseerd door het Lesbies Doe Front in de Vooruit, dan weer voor het eerst een lesbi-

VOOR 'GAY':

GESCHIEDENIS VAN DE GENTSE HOLEBIBEWEGING

enedag plaats, wat nog lange tijd een jaarlijkse traditie zou blijven.

"In de homobeweging ging het over mannen," beaamt ook **Marleen De Smet**, één van de founding mothers van de Gentse lesbienedagen. "Het was in die tijd heel moeilijk voor vrouwen om au sérieux genomen te worden." Vandaar dus die lesbienedagen, waarna de vrouwen ook beetje bij beetje hun plaats kregen binnen de homobeweging.

HOMOHUWELIJK

Een sprong in de tijd: op 16 juni 2003 vindt in Gent, ongeveer een decennium na het moeizame herstel van de homobeweging in de nasleep van de aids crisis, het allereerste officiële homohuwelijk van

België plaats. **François Geldof** en **René De Proft** stappen samen in het huwelijksbootje en schrijven zo geschiedenis als het eerste officiële homohuwelijk van België.

Dat homohuwelijk bouwt verder op jarenlang lobby- en actiewerk vanuit onder andere het FWH - dat in 1991, na wat Vanoutryve omschrijft als een "progressieve putsch", binnen de organisatie van Antwerpen naar Gent verhuist - en het Roze Aktiefront, de opvolger van de in 1981 teloorgegangene Rooie Vlinder. "Een mooie bekroning op het werk van de vele vrijwilligers

die mee hun schouders hebben gezet onder de realisatie van de eisen van de LGBT-beweging," aldus Borghs over dat eerste officiële homohuwelijk in Gent, waar hijzelf toen ook aanwezig was.

QUEER SPACES

Vandaag de dag is er dus mede door deze hele geschiedenis al veel verbeterd in de Gentse *queer scene*. *Queer bars* worden zelfs gesloten omdat er geen 'nood' meer aan is. Hierdoor is er echter geen plek meer waar *queer* personen kunnen samenkomen in een niet-heteronormatieve omgeving. Iedereen is overal welkom, maar toch durven holebikoppels vaak niet hand in hand over straat te lopen of te kussen in de club uit angst om gediscrimineerd te worden.

In dat huidige maatschappelijke klimaat kan de strijdbaarheid van de Gentse holebibeweging van de vorige eeuw misschien ook een bron van inspiratie vormen. Ook vandaag nog is er genoeg reden tot strijd. "We worden er weer op gewezen dat rechten nooit definitief verworven zijn," aldus dr. Roelens, "dat je daar constant op moet blijven hameren. Ik denk dat dat geen fijne vaststelling is, maar het is wel nodig dat we ons daar bewust van zijn."

"WE WORDEN ER WEER OP GEWEZEN DAT RECHTEN NOOIT DEFINITIEF VERWORVEN ZIJN" - DR. JONAS ROELENS

HENRI - CHEF IT

LEONE - EINDREDACTEUR

SAMUEL - CHEF MAATSCHAPPIJ

SCHAMPER

'25-'26

YANA - CHEF PR RECLAME

SARAH - CHEF CULTUUR

JOREN - CHEF PR SOCIALS

**TINA - CHEF PR
SOCIALS**

**LIES -
LOGISTIEK
COÖRDINATOR**

EMMA - CHEF BEELD

WERKERN

**JOPPE -
HOOFDREDACTEUR**

**MARINA -
CHEF LAY-OUT**

**ZITA-LUNA -
ADMINISTRATIEF
COÖRDINATOR**

**JASPER - CHEF
ONDERWIJS**

FOR THE RECORD:

PÉTER MAGYAR

Op 12 april stootte de Hongaarse democratie Viktor Orbán van zijn troon. In zijn plaats komt nu Péter Magyar aan het hoofd te staan: een jonge conservatieve en ex-lid van Orbáns Fidesz-partij, die beweert zijn autoritarisme terug te draaien.

Na de verkiezingsuitslag in Hongarije, reageerde de voorzitter van de Europese Commissie, **Ursula von der Leyen**, alvast enthousiast. Met Péter Magyar aan de macht zou Hongarije een andere koers varen. Toch kwam zijn overwinning deels uit het niets. In 2022 won **Viktor Orbán** immers de verkiezingen voor de vierde keer op rij, met maar liefst twee derde van de parlementszetels. Volgens de Hongaarse journalist **Patrik Galavits** had niemand kunnen raden dat Orbán vier jaar later weggestemd zou worden. Hoewel Magyar tot in 2024 bijna onbekend was op het politieke toneel van het land, kon hij in amper twee jaar tijd een politieke tegenbeweging voeren, waarmee hij het autoritaire regime van Orbán omver kon werpen.

Péter Magyar is dan wel geen progressief-linkse oerkeret tegen Orbáns autoritarisme die de Hongaarse politiek naar een compleet nieuw elan zou trekken, maar een politicus die volgens Galavits "klassieke conservatieve waarden vertegenwoordigt, zoals Orbáns Fidesz-partij." Het verschil met Orbán ligt echter in zijn aanpak wat betreft de buitenlandse politiek. Magyar zal volgens Galavits Hongarije's positie in het westerse alliantiesysteem opdrijven. Zo wil hij de banden met Europa opnieuw versterken, nadat Hongarije onder Orbán 16 jaar lang een dwarsligger was in de Europese Unie. Met het nieuwe beleid zal Hongarije niet langer een buitenstaander zijn in Europa, en zal er vanuit het land weer steun geboden kunnen worden aan Oekraïne. Magyar staat, in tegenstelling tot Orbán, wél kritisch tegenover Rusland, maar dat wil niet zeggen dat hij een pro-Oekraïense koers zal varen. Zijn kritiek op Rusland komt vooral voort uit binnenlandse politieke belangen. Zo zouden de Hongaren niet meer zo afhankelijk mogen zijn wat betreft Russische olie. Voor Magyar is het voornamelijk van belang dat Rusland en Hongarije elkaar respecteren als soevereine landen.

De partij **Tisza**, met als slogan 'Nu of nooit', richtte Magyar zelf op, en werd tijdens de Europese verkiezingen van 2024 de grootste oppositiepartij. Daarop werd Magyar verkozen als Europarlementslid. De partij voerde tijdens de voorbije verkiezingen vooral campagne tegen de corruptie in de regering. Met thema's als welvaart, koopkracht en economie, niet toevallig zaken waar burgers van wakker liggen, probeerde Magyar er ook Fidesz-kiezers (de partij van Orbán) mee aan te spreken. Daarnaast belooft Magyar om de positieve punten van Orbáns regeerperiode te behouden, zoals financiële steun aan gezinnen.

De nieuwe premier spreekt bovendien minder over het belang van Europese waarden en het uithollen van de rechtsstaat in Hongarije, en meer over hoe er geïnvesteerd moet worden in ziekenhuizen en openbaar vervoer. Magyar wil ten slotte, volgens Hongaarse experts, de relatie met de media opnieuw normaliseren en Orbáns propagandatuig ontmantelen.

DE GENTSE STUDENTENRAAD?

VOOR AL JE STUDENTENPROBLEMEN!

WAT DOEN WE?

WERKEN ROND
STUDENTENVOORZIENINGEN

OPKOMEN VOOR
DE STUDENTENRECHTEN

PROBLEMEN AAN
UGENT TACKELLEN

DE BRUGFIGUUR
TUSSEN BELEIDSMAKERS
EN STUDENTEN ZIJN

PROBLEMEN ROND
ONDERWIJS/
STUDENTENWELZIJN?

NIET AKKOORD MET
UGENT-BESLISSINGEN?

JE HEBT VRAGEN OVER
JE STUDENTENSTATUUT?

**STUUR ONS,
OF KOM LANGS**

CHECK ONZE SITE:

INFO@GENTSESTUDENTENRAAD.BE

KOM ONS BEZOEKEN IN DE
TERMINAL (GELIJKVLOERS)

@gentsestudentenraad

BULTRUGWALVIS AANGESPOELD IN GENT

MADELEINE COSSEMENT // BEELD: MADELEINE COSSEMENT

Op 23 april strandde 'De Walvis' onder muzikale begeleiding op de Bijlokesite. Deze zestien meter lange monarch der zeeën, pronkstuk van het sociaal-artistische project van het Instituut voor Onderzoek van de Betovering der Zeeën (IOBZ), maakt mentale problemen bespreekbaar.

'Wij zijn De Walvis' is een artistiek project, verwezenlijkt door het Instituut voor IOBZ. Dit gesamt-kunstwerk belicht de zoektocht naar de universaliteit van thema's als kwetsbaarheid en medemenselijkheid door "met een verfborstel en een aangespoelde walvis een brug te slaan naar meer veerkracht." **Wim Opbrouck**, mede-oprichter van de vzw, schetst zijn visie op het initiatief.

Waarom werd er voor een walvis gekozen als symbool van kwetsbaarheid en verbondenheid?

"Omdat het een heel vrolijk dier is, een buitendier, een dansend dier ..."

Waar bevindt zich juist het raakvlak tussen kwetsbaarheid en de verbindende kracht van kunst en creativiteit?

"Als je een daad stelt, dan gebeurt er iets; dat is wat het teweegbrengt. Door de walvis hier te leggen, ontstaan er direct gesprekken en verbindingen. We organiseren het schilderen ook met kwetsbare groepen, met CAW's, met mensen die in de gevangenis zitten, mensen met een beperking, met een autismespectrumstoornis, met een eetstoornis ... Als hij aanspoelt, gaat iedereen ernaar kijken. Maar hij is eigenlijk aan het sterven; hij is heel droevig. Soms zijn de verhalen ook droevig, en deze plek biedt ruimte daarvoor."

Bij dit project verovert de Noordzee een prominente plaats. Wat vindt u zelf zo fascinerend aan de Noordzee?

"Het is een *mysterium tremendum et fascinans*. De zee is een mysterie dat ons aantrekt en fascineert, maar dat ons ook angst inboezemt. Het is die combinatie die mij passioneert."

Wat heeft het project u geleerd over menselijkheid?

"Dat als je je openstelt, zowel ik als iemand anders, dat je je dan elke keer zo gehoord en gezien voelt. Het is eigenlijk niet meer en niet minder dan dat; iets heel eenvoudigs."

In hoeverre biedt onze maatschappij een draagvlak voor inclusiviteit?

"Ik denk dat er nog veel werk

aan de winkel is, maar dat de bespreekbaarheid er wel is. Het taboe is in zekere zin doorbroken. Als je morgen eerstelijns hulp wenst voor je mentaal welzijn, dan kun je die wel krijgen. Maar als iemand in de problemen lijkt te komen, is dat doorgaans ook zo; we moeten dat ook niet verbloemen. Op deze plek kun je al vervend ventileren."

Hoe vertaalt zich wetenschappelijk onderzoek concreet binnen dit artistieke project?

"Het is helemaal gecheckt en ondersteund door de wetenschapper **Jan Haelters**. Dat is een autoriteit op het gebied van walvisachtigen. Hij heeft het hele project begeleid. Wat heel leuk is, waar de wetenschap hier dichtbij komt, is het feit dat hij altijd de observatie van de bultrug in zijn jaarlijkse verslag noteert. Deze verwerkt hij dan in projecten zoals deze; dat vind ik zo prachtig."

ACHTER DE SCHERMEN

FIEN WAEGE, STIEN KREGTING & LEONE MATTHEUS // BEELD: LEONE MATTHEUS

Iedereen passeert er wel eens: die mysterieuze verdieping onder het UFO-gebouw waar de Green Office huist. Maar wie zijn ze precies en wat doen ze eigenlijk? Wij spraken met Femke Lootens (F) en Ade Dessein (A).

Wie zijn jullie en wat is jullie functie binnen de Green Office?

F: "Ik ben de Green Office-coördinator en werk bij Team Duurzaamheid. Dit is ondertussen mijn vierde jaar in die functie. Ik coördineer de werking en projecten van de Green Office, begeleid de studenten en beheer de duurzame mailbox. Mijn focus ligt vooral op de bottom-up duurzaamheidswerking aan de UGent."

denten werken rond voeding, anderen rond mobiliteit of educatie. We zien duurzaamheid als ecologisch en sociaal: ook thema's zoals diversiteit, inclusie en fairtrade komen aan bod. Als student werk je daar een aantal uren per week. De bedoeling is wel echt dat je een project uitwerkt of iets doet rond het beleid van de UGent. Het personeel ondersteunt de studenten daarbij."

F: "Het Green Office-model bestaat niet alleen aan de UGent, maar ook aan heel wat andere universiteiten. Oorspronkelijk werd het model ook door studenten opgericht. De kern is dat personeel en studenten samenwerken rond duurzaamheid aan de hogeronderwijsinstelling, en daar ook een officieel mandaat voor krijgen. Het is dus niet zomaar iets vrijblijvends vanuit de universiteit. Belangrijk om te weten is ook dat studenten ervoor betaald worden. We hebben een team van betaalde studenten, maar daarnaast ook vrijwilligers, stagiairs en mensen die zich in het kader van een thesis bij ons inzetten."

"WE ZITTEN IN EEN SOORT POLYCRISIS. DAARDOOR WORDEN LANGETERMIJNDOELEN EN THEMA'S ZOALS DE KLIMAATCRISIS EN BIODIVERSITEITSCRISIS EEN BEETJE ONDERGESNEEUWD IN HET MAATSCHAPPELIJKE DEBAT" - FEMKE LOOTENS (COÖRDINATOR GREEN OFFICE)

Hoe werken jullie samen met de universiteit?

A: "Ik ben student bij de Green Office. Het is mijn eerste jaar daar en ik werk rond duurzame educatie. Meer specifiek organiseer ik de duurzame zomerschool, die elk jaar plaatsvindt in de week voor het nieuwe academiejaar begint."

Hoe zouden jullie de werking van Green Office uitleggen aan iemand die er nooit van heeft gehoord?

A: "Vanuit studentenperspectief is de Green Office een team van verschillende studenten, elk met hun eigen functie en taak. Het is een heel divers team: sommige stu-

VAN DE GREEN OFFICE

F: "We maken echt deel uit van de universiteit, en dat is ook een belangrijk onderdeel van het model. Concreet vallen wij, net als Team Duurzaamheid, onder de logistieke beheerder. Diversiteit en inclusie vallen dan weer onder de academisch beheerder. We staan transversaal boven de universiteitsdiensten, en de Green Office hangt daar dan aan vast. Dat maakt het wel iets speciaals, zeker omdat je die studentenwerking erbij hebt. Maar we zijn dus echt ingebed in het organogram van de universiteit."

"Elke faculteit heeft daarnaast een eigen duurzaamheidscommissie, waarmee we nauw samenwerken. Soms doen we ook beleidsvoorbereidend werk dat we samen met anderen naar die commissies brengen. Er is ook een centrale duurzaamheidscommissie die elke maand samenkomt. Van daaruit gaan beleidsnota's zoals de Roadmap Duurzaamheid dan verder naar de Raad van Bestuur of het Bestuurscollege, dus naar de hoogste bestuursorganen van de universiteit. Af en toe geven we ook input voor de Sociale Raad. En naast het beleid zijn er natuurlijk de talloze projecten en events die we organiseren samen met vakgroepen en studentenverenigingen."

Waar halen jullie persoonlijk het meeste voldoening uit?

A: "Ik ben wel trots op de dingen die we als team al hebben neergezet, ook omdat het toont dat

wij als studenten echt iets kunnen bereiken. Ik organiseer een zomerschool rond duurzaamheid voor vijftig studenten. Hopelijk stappen die studenten daar buiten met het gevoel dat ze iets hebben bijgeleerd, en dat ze ook concreet weten hoe ze kunnen bouwen aan een duurzamere toekomst. Bovendien bouwen we samen aan een community waar mensen elkaar kunnen inspireren, ondersteunen en zich thuis voelen."

F: "Ik ben altijd trots op de studenten en op wat we voor hen betekenen. Want dat is wel veel. Het is niet altijd gemakkelijk om rond duurzaamheid te werken; weerstand hoort nu eenmaal bij verandering. We zitten in een soort polycrisis. Daardoor worden langetermijndoelen en thema's zoals de klimaatcrisis en de biodiversiteitscrisis een beetje ondergesneeuwd, terwijl die even belangrijk zijn als de voorgrondproblemen. Ze hangen ook duidelijk samen met de oorlogen van vandaag."

Hoe kunnen studenten jullie bereiken?

F: "We hebben altijd een vrijwilligersevenement aan het begin van het jaar, en bijna elke week is er wel een event in de Green Hub. Soms kan je ook komen studeren in de Green Hub. Ook de zomerschool is bijvoorbeeld open voor iedereen."

We doen echt ons best om studenten te bereiken via sociale media, de nieuwsbrief, de UGent-kanalen en Ufora."

Wat zijn de grootste moeilijkheden waar jullie tegenaan lopen?

F: "Een paar jaar geleden was er een besparingsoefening en het had geen haar gescheeld of we zaten hier niet meer. Het feit dat we er nu nog zijn, toont gelukkig wel dat duurzaamheid wel belangrijk is en dat het overal moet zitten."

"En dat wij ook een belangrijke schakel zijn om aan duurzaamheid te werken. Want als niemand eraan werkt, dan gebeurt het ook niet. Zulke dingen gebeuren niet vanzelf. Dus voor mij is dat uiteindelijk de grootste moeilijkheid: die weerstand, en die kan soms heel stevig zijn."

"IK BEN WEL TROTS OP DE DINGEN DIE WE ALS TEAM AL HEBBEN NEERGEZET, OOK OMDAT HET TOONT DAT WIJ ALS STUDENTEN ECHT IETS KUNNEN BEREIKEN" - ADE DESSEIN (STUDENT BIJ GREEN OFFICE)

CRISIS IN ENERGIELAND:

JULIAN DAMS, TUUR VAN BEVEREN, JASPER MOUTON & LEONE MATTHEUS // BEELD: JULIAN DAMS

Nu de wereld opnieuw wordt getergd door een diepe energiecrisis, werpt professor internationale politiek Thijs Van de Graaf (UGent) een blik op de wankelende balans tussen geopolitieke oliebelangen en de noodzakelijke Europese energietransitie.

Het is de tweede energiecrisis in één decennium. Is dat al eens eerder gebeurd of niet?

"Je zegt in hetzelfde decennium, maar het is zelfs de tweede energiecrisis in vier jaar tijd. We hebben dat wel al gehad. In de jaren zeventig hadden we twee olieschokken die elkaar kort opvolgden. De eerste was in oktober 1973, de tweede was in 1979. Er zat iets meer tijd tussen, maar dat waren ook twee

cumulatieve schokken als je kijkt naar de olieprijs. De olieschok van 1973 zorgde op korte tijd voor een verdubbeling van de olieprijs. Die is daarna niet meer gedaald. Dan kwam de Iraanse Revolutie in 1979 en die deed er nog een schepje bovenop. Maar vandaag hebben we vooral de gascrisis gehad van 2022, toen Rusland het grootste deel van de gaspijplijn uitvoerde naar Europa. Dat had ook een enorm effect op de elektriciteitsprijzen.

Vandaag is de Straat van Hormuz geblokkeerd. We zijn nu in de negende week. Dat is op dit moment vooral een oliecrisis, maar natuurlijk ook de gasmarkten worden geraakt, omdat de Straat van Hormuz een waterweg is waarlangs normaal gezien twintig procent van de olie en ook twintig procent van het vloeibare aardgas wordt verscheept."

We laten nu strategische reserves vrij, maar die gaan het toch ook niet eeuwen uithouden?

"Nee, er is kort na de start van de oorlog beslist om 400 miljoen vaten vrij te geven, druppelsgewijs, door een aantal grote westerse landen. En om maar te zeggen, de totale publieke strategische reserves die aangehouden worden door overheden, dat is 1,2 miljard. Dus dat is één derde die we daarvan vrijgegeven hebben. Dat is de grootste vrijgave ooit van strategische reserves. Dus in theorie kan je dat nog twee keer herhalen en dan is alles op. Dan zijn er nog wel wat private stocks die ook nog kunnen bufferen, maar die zijn kleiner dan de publieke stocks. Dus inderdaad, dat is een noodmaatregel en een injectie die je twee, drie keer kan doen, maar dan is het gedaan."

De Verenigde Arabische Emiraten zijn uit de OPEC gestapt. Waarom nu en wat zijn de gevolgen?

"Alles is gelinkt. Voor de Emiraten, de derde grootste producent binnen OPEC, is de crisis met Iran een goede gelegenheid om nu eigenlijk te doen waar ze al jaren over spraken, namelijk uit OPEC stappen. OPEC is een club waarbij landen productiebeperkingen afspreken. Als je er niet in zit, heb je die beperkingen niet en kan je zoveel produceren als je wilt. Dat is het grote twistpunt met de Saudi's: de Emiraten willen hun productiecapaciteit uitbreiden. Maar als je dat plafond verhoogt, moet je collectief meer reduceren om hetzelfde effect te hebben op de oliemarkten. Zij hebben nu gezegd: 'We kunnen nu toch niks exporteren, en zodra de Straat van Hormuz opengaat, zal iedereen maximaal produceren. Dus nu is een goede kans voor ons.' Er is ook rivaliteit met de Saudi's op verschillende vlakken, zoals Jemen en het economische model van Dubai. Dat creëert spanning. En op de achtergrond speelt de energietransitie: die maakt dat die landen wellicht niet alle oliereserves die onder de grond zitten te gelde zullen kunnen maken."

Stel nu dat de Straat van Hormuz open zou staan en dat het business as usual zou zijn. Zou dat zorgen voor een daling of een stijging van de prijs?

"De Straat is nog altijd gesloten. En zodra ze opengaat, neem ik aan dat alle exporterende landen, alle golfstaten, daar maximaal zullen willen exporteren. Het is ook nogal onduidelijk of Iran zijn olie-exporten zal kunnen hernemen, of dat er blijvende strenge sancties zullen

zijn. Allemaal grote vraagtekens die bepalen wat het gevolg zal zijn. Maar als je vanop afstand kijkt, op middellange/lange termijn, zou de exit van de Emiraten zou de olieprijs in principe moeten doen dalen, omdat er een groter aanbod zal zijn van olie op de wereldmarkt. Het is ook mogelijk dat de exit van de Emiraten het kartel helemaal uit elkaar doet barsten, omdat het niet het eerste land is dat vertrekt."

"Angola is twee jaar geleden vertrokken, Qatar in 2019. Er is bijna een exodus bezig van landen uit OPEC. Als je de minder kritische massa vertegenwoordigt, een minder groot aandeel van de wereldolieproductie, kan je als kartel ook minder wegen. Dan moeten de resterende landen een relatief grotere inspanning doen om te compenseren voor de verliezen van de wereld. Als dat gebeurt, dat het kartel helemaal uit elkaar valt, dan is er helemaal geen rem meer op de productie. Dan zitten we met te veel olie op de markt. Dan gaat de prijs in elkaar storten. Wat trouwens slecht nieuws zou kunnen zijn voor de transitie. Dat wordt soms ook de groene paradox genoemd. Als er te veel fossiele brandstoffen op de markt zijn, daalt de prijs daarvan. En dan wordt alternatieve technologie minder aantrekkelijk."

Wat doet de overheid en in hoeverre gaat het nu met de huidige crisis? Is dat een impuls om meer te doen voor België en voor Europa?

"In principe zou je verwachten dat bij de tweede fossiele brandstofcrisis van die grootteorde in vier

jaar tijd een spoorslag zou geven aan de energietransitie, en dat zal ook wel zo zijn als je kijkt naar elektrische wagens met batterijen, zonnepanelen, windturbines of warmtepompen. Dat soort technologieën kunnen ervoor zorgen dat je minder afhankelijk wordt van die volatiele, dure en onzekere fossiele brandstoffen. Een van de punten van kritiek van hernieuwbare energie was altijd die van variabiliteit: zon en wind schijnt en waait niet altijd, en de hoge kost. Maar blijkbaar zijn die twee punten ook wel gevoelig bij de import van fossiele brandstoffen. De aanvoer is blijkbaar ook volatiel, en de kost is bij momenten ook zeer hoog. Maar er zijn ook zaken die het ironisch genoeg kunnen afremmen. Er wordt nu veel overheidssteun gegeven om verbruikers van fossiele brandstoffen te compenseren. Dat zijn eigenlijk in zekere zin fossiele brandstofsubsidies, ook in België en veel Europese landen. Dat is niet het soort beleid dat de transitie gaat versnellen, wat dus minder goed nieuws is. Ten tweede, als er door de hoge energieprijzen een inflatieschok komt, kan je verwachten dat de rente gaat stijgen. Veel hernieuwbare energie-installaties zijn kapitaalintensief en hebben leningen nodig. Dus de financiering zou duurder kunnen worden. En ten derde, er is ook nog een stuk van de waardeketen van schone energietechnologie die afhangt van allerlei inputs die gemaakt worden met fossiele brandstoffen. Die inputs gaan ook duurder worden. Denk maar aan allerlei polymeren die gebruikt worden voor de wieken van windmolens."

2026 Duurzaamheidsenquête

Vind jij jouw opleiding
toekomstgericht en relevant?

De UGent is benieuwd naar jouw ervaringen met duurzaamheid binnen jouw opleiding. Jouw **feedback** helpt om de **opleidingen te verbeteren**. Vind jij jouw opleiding toekomstgericht en relevant? Wat kan er beter? Geef jouw mening en **vul de enquête in via de QR-code**.

Minder scrollen, meer lezen!

MARIE SOETENS & LEONE MATTHEUS // BEELD: LEONE MATTHEUS

Een blokpauze nodig waar je achteraf geen schuldgevoel van krijgt? Probeer dan eens een boek te lezen. Zo een gek idee is dat niet, want het kan juist heel ontspannend werken om je na een studieblok helemaal te laten afdwalen in een fictieve wereld.

Tijdens de blok verandert mijn bureau langzaam in een vreemd ecosysteem. Halflege koffietassen stapelen zich op naast fluostiften zonder dop, samenvattingen groeien uit tot torens van papier en ergens tussen al die chaos ligt bij mij dan altijd een roman opengeklapt alsof die mij stilletjes probeert weg te lokken uit al die academische miserie. Voor veel studenten betekent de blok: urenlang naar PowerPoints staren tot woorden hun betekenis verliezen. Voor mij ook, maar met één belangrijk verschil. Ik heb een systeem ontwikkeld dat mijn brein nét genoeg misleidt om te blijven functioneren.

Na elke gestudeerde PowerPoint, na elk hoofdstuk vol begrippen die ik drie keer moet herlezen voor ze blijven hangen, beloon ik mezelf met tien pagina's fictie. Alsof ik mijn hoofd even uit de donkere tunnel aan leerstof trek en het een wandeling laat maken door een andere wereld. Soms beland ik in een stoffig Engels landhuis, soms in een dystopische stad, soms in een stoffig coming-of-age verhaal waarin de personages minstens even verward zijn als ik tijdens Latijnse taalkunde. Die tien pagina's voelen nooit als tijdverlies. Integendeel: ze maken de blok draaglijk. Terwijl anderen pauze nemen door eindeloos te scrollen op TikTok of een existentiële crisis krijgen in de cafetaria van de Blandijn, laad ik op tussen de bladzijden van een boek. En wanneer mijn ambitie echt ongezonde proporties aanneemt, kies ik zelfs een non-fictieboek dat aansluit bij mijn lessen. Dan probeer ik mezelf wijs te maken dat ontspannen en productief zijn perfect combineerbaar zijn. Verrassend genoeg werkt het nog ook.

In tegenstelling tot doomscrollen op TikTok of Instagram, wat voor veel prikkels zorgt, is lezen ontspannend: het verlaagt je stressniveau, laat je hersenen rusten en verlegt je focus. Ideaal dus als blokpauze! Probeer bijvoorbeeld eens om boeken te lezen over de onderwerpen van je vakken.

Weet je niet goed waar te beginnen? Dan zijn hier enkele suggesties:

Faculteit Letteren en Wijsbegeerte:
'If We Were Villains' van M.L. Rio

Faculteit Recht en Criminologie:
'Gone Girl' van Gilligan Flynn

Faculteit Wetenschappen:
'Love Hypothesis' van Ali Hazelwood

Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen:
'Frankenstein' van Mary Shelley

Faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur:
'Intermezzo' van Sally Rooney

Faculteit Economie en Bedrijfskunde:
'Brave New World' van Aldous Huxley

Faculteit Diergeneeskunde:
'Life of Pi' van Yann Martel

Faculteit Psychologie en Pedagogische wetenschappen:
'Big Little Lies' van Liane Moriarty

Faculteit Bio-Ingenieurswetenschappen:
'The Alchemist' van Paul Coelho

Faculteit Farmaceutische wetenschappen:
'The Picture of Dorian Gray' van Oscar Wilde

Faculteit Politieke en Sociale wetenschappen:
'The Color Purple' van Alice Walker

HEEFT DE MODEWERELD EEN PROBLEEM MET CULTURELE TOE-EIGENING?

EMILIE DE WINNE, JUNIPER VAN HUYCK & TINA MORTHIER
// BEELD: YANNE DE FRENNE

Scandinavian scarf, Chinamaxxing en de clean girl: een greep uit de trends van het moment. Maar waar komen ze vandaan? Een kritische blik op cultural appropriation en exotisme in de modewereld.

CULTURAL APPROPRIATION IN DE MODE-INDUSTRIE

Cultural appropriation, of culturele toe-eigening, houdt in dat een traditie, kledij, gewoonte of taal van een etnische minderheidsgroep wordt overgenomen door de meerderheidsgroep. Cruciaal hierbij is de machtsbalans tussen deze groepen, waardoor de meerderheid de macht heeft concepten over te nemen om er zelf munt uit te slaan zonder de herkomst te vermelden, of door de traditie stereotiep weer te geven. Gebruiken waar minderheden bijzondere waarde aan hechten, worden gecommmercialiseerd, vaak zonder de oorsprong te erkennen. De tegenhanger hiervan is culturele appreciatie, waarbij je op een respectvolle manier interageert met elementen uit andere culturen en op zoek gaat naar de sociaalhistorische context ervan. De slinger van de mode-industrie slaat echter vaak door naar *cultural appropriation*.

"SCANDINAVIAN SCARF" OF DUPATTA? WETEN WE WEL WAAR ONZE FESTIVALMODE VANDAAN KOMT?

Met het festivalseizoen zien we een terugkeer van meer Zuid-Aziatische mode: *bangle*-armbanden, gedetailleerd borduurwerk,

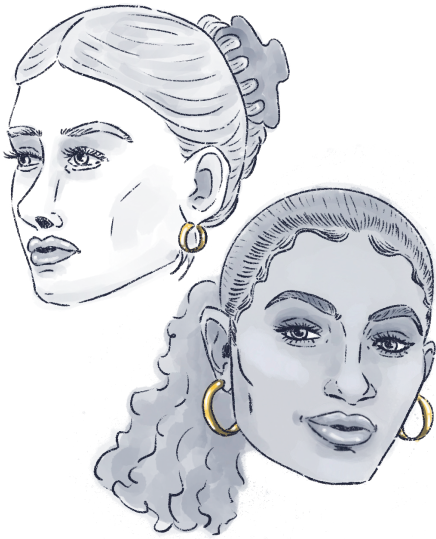
noem maar op. Een goed voorbeeld is **Coachella**, een muziekfestival in de VS waarvan de festivalmode vaak als voorspelling geldt voor wereldwijde zomertrends. De verspreiding van deze tradities is niet problematisch op zich, maar zowel in de VS als in Europa bestaat er een sterke tendens om de origine van deze stijlen te miskennen. Een goed voorbeeld hiervan is de dupatta: een traditioneel Zuid-Aziatische sjaal die rond de nek en schouders hangt. Sinds twee zomers geleden wordt deze echter systematisch een "Scandinavische sjaal" genoemd, waardoor de Zuid-Aziatische oorsprong ontkend wordt.

Hier stopt het echter niet. Wie al eens gezocht heeft naar nieuwe zomeroutfits, heeft ongetwijfeld

de Ibiza-mode al eens zien voorbijkomen. Denk aan korte rokjes en topjes met opvallende kleuren en borduurwerk met kralen. Deze outfits zijn niet uitgevonden door feestgangers op Ibiza, maar gaan terug op eeuwenoude Indische borduurtechnieken. Een groot aantal opiniemakers en modekenners uit Zuid-Azië hebben zich hierover al meermaals uitgesproken. Zo beschrijft modejournalist **Badgotri** in *Dazed* het dubbele effect van deze trends voor haar als Indische vrouw. Zo is de mode representatief voor die uit haar jeugd, maar met een onjuiste beschrijving van de herkomst.

DE DUBBELE STANDAARD ACHTER DE CLEAN GIRL

Een andere populaire trend is de *clean girl*. Vooral bij jonge vrouwen floreert dit mode-, make-up- en lifestyle-ideaal. Maar zoals vaak in de modewereld, is de trend verre van onschuldig. Want als er *clean girls* rondlopen, bestaat er dan ook zoets als een *dirty girl*?

Hoe ziet een *clean girl* er precies uit? Moeiteloos, minimalistisch en elegant zijn de sleuteltermen. *Clean girls* steken hun haar op; haargel of -spray zorgt ervoor dat er geen haartje loszit. Een gave

huid is een must. Het uniform van de *clean girl* bestaat uit eenvoudige kledingstukken in neutrale kleuren. Denk aan jeans met wijde pijpen en daarbovenop een *crop top*. Vergeet de gouden oorkingen niet.

Opvallend genoeg volgen vooral witte, jonge en slanke vrouwen deze trend, geïnspireerd door modellen als **Hailey Bieber**. Maar Bieber en co. hebben deze stijl niet uitgevonden. Een strakke, *slick-back* dot is bijvoorbeeld al decenia een vaste waarde bij vrouwen met een Afrikaanse of latinoachtergrond. Lang voor het gemeengoed werd, droegen vrouwen van kleur ook al gouden oorkingen, en dat vertellen witte influencers er vaak niet bij. Meer nog, voor dezelfde stijlen die nu door hen worden opgehemeld, krijgen vrouwen van kleur het verwijt dat ze marginaal of onprofessioneel voor de dag komen. Een klassieke casus van *cultural appropriation*?

CHINAMAXXING: GEEN MANDARIN JACKET MAAR EEN TANG JACKET

De invloed van Chinese stijlen valt op wanneer je de selectie van luxemerken of zelfs het aanbod in de tweedehandswinkel ziet. De 'Mandarin Jacket', origineel de *Tang jacket*, herkenbaar door de typische 'Mandarin' kraag en de traditionele, decoratieve knoepsluiting, is een goed voorbeeld hiervan. Dit ontwerp gaat terug tot de **Qing dynastie**, maar het origineel werd verbasterd door de herinterpretatie van Westerse ontwerpers. Bovendien is het ori-

gineel ook een adaptatie van een ander stuk binnen de Chinese cultuur, wat laat zien dat adaptatie niet altijd problematisch is.

Binnen adaptatie en appropriatie staan machtsdynamieken centraal, zeker binnen de economie. Zo werd China's positie binnen de modesector vaak geassocieerd met goedkope massaproductie. Maar er is een duidelijke shift waar China's dominantie niet enkel gedefinieerd wordt door het '*made in China*'-label, maar ook impact maakt met traditie en nieuwe ontwerpers. Zo zijn stukken van ontwerpers als **Vivienne Tam** een duidelijk resultaat van een intersectie van Chinese en Westerse trends. Echter is het belangrijk dat herinterpretatie het origineel erkent, en dat de erkenning van traditie en zijn schoonheid niet afhankelijk blijft van een Westers bepaalde trendcyclus. Zo zijn er veel opkomende Chinese ontwerpers, zoals **Robert Wun, PH5** die China's invloed binnen mode terug bevestigen.

Als consument is het dus belangrijk om de oorsprong van trends te erkennen, maar is het wel eerlijk om alle verantwoordelijkheid aan onze voeten te leggen? De mogelijkheid tot culturele geletterdheid is immers ook een privilege. Vooral bedrijven hebben de plicht om culturen niet te misbruiken als innovatieve marketing. Toch heb je als klant altijd de mogelijkheid om je te informeren en op een bewuste manier te shoppen. Het gaat er vooral om deze stijlen te blijven appreciëren, maar met bewustzijn en erkenning voor waar ze vandaan komen.

STEFAN HERTMANS:

"EEN ROMAN DIE JE NIET KAN VASTPINNEN, DAT IS HET MEEST INTERESSANT"

LEONE MATTHEUS, LOTTE VAN DEN EYNDEN, WOUT LANDUYT & SARAH VAN CROMBRUGGEN

// BEELD: LEONE MATTHEUS

Hoe behoud je als individu je morele waardigheid in een steeds sterker polariserende wereld? UGent-alumnus van het jaar 2025 en *writer in residence* Stefan Hertmans aan het woord.

Welke boeken las u als student?

"Dat was wellicht niet zo anders als vandaag. Destijds was ik erg onder de indruk van **John Donne** en **William Butler Yeats**. Vooral Yeats vond ik inspirerend, ook door zijn rol in de Ierse politieke beweging, al wordt hij nu waarschijnlijk minder gelezen. Hoewel ik toen veel *aha-erlebnissen* had, kwamen de grootste inzichten pas na mijn studie. Dat was het moment dat ik **Vladimir Nabokov** en **Jorge Luis Borges** ontdekte, net als de avant-gardisten van die tijd: **Heiner Müller** en **Samuel Beckett**. Dat was voor onze generatie echt een ongelooflijke ervaring, evenals de generatie van de Franse *nouveau roman* met schrijvers als **Marguerite Duras** en **Nathalie Sarraute**. Pas veel later kwamen daar de Griekse tragedies bij. Omdat ik me op dat moment al volop interesseerde voor de modernistische en postmoderne literatuur, zag ik in die klassieke tragedies ook een radicaliteit die ik tevoren niet had kunnen waarnemen."

Wat is de positie van een schrijver in het maatschappelijke debat?

"Dat is iets waar ik al decennia over nadenk. Ik heb er ook geregeld over nagedacht in mijn essays. Een schrijver kan, om **Gramsci** te parafaseren, beschouwd wor-

den als iemand die behoort tot een klasse van intellectuelen. Dat betekent dat hij ook meningen formuleert over dingen waar hij niet voor is opgeleid. Vandaar dat schrijvers best uitkijken om niet over alles een mening te ventileren en te gaan orakelen."

"Je hebt de plicht je te informeren als je een standpunt inneemt. Als je iets wilt zeggen over het klimaat, kun je maar beter de artikels op de website van het IPCC lezen. Er is een moment, ook in de positie van de schrijver, dat hij zich wel degelijk moet uitspreken. Dan blijft de vraag op welke manier een schrijver zich het best uitspreekt."

Waarmee draag je het meeste bij tot een opening of the mind?

"Door een roman te schrijven die je niet kan vastpinnen, waarbij je op de laatste pagina denkt: 'Wat moet ik daar nu eigenlijk van denken?' Of door een essay te schrijven waarvan de lezer kan zeggen: 'Ja, ja, ja, dik ondersteept. Ik ben het eens!' Wat is het meest interessant? Ik probeer beide. Maar wat het langste leeft, zijn misschien toch gedichten en teksten waar je niet meteen de vinger op kunt leggen."

"We moeten blijven staan voor ons standpunt en dat verdedigen met rust en waardigheid" - Stefan Hertmans

Hoe kijkt u naar de huidige politieke verschuivingen en de toenemende polarisering in de samenleving?

"Tussen de twee uitersten in het debat zit een middengroep die zwijgt, en die is eigenlijk het interessantst. Die groep wankelt, en in elke democratie draait het uiteindelijk om hen. Wat zal die middengroep gaan doen? In mijn generatie neigde die groep naar links en het progressieve denken; het was een tijd van emancipatie. In jullie generatie zien we echter dat een aantal jongeren en studenten rechtser denkt dan hun professoren. Dat is nieuw. Het was voor mij een verrassende vaststelling waarbij ik dacht, om het met **Bowie** te zeggen: *where are we now?* Er is niet alleen sprake van een verrechtsing bij jonge men-

sen, maar ook van een sterke polarisering. Ik heb de indruk dat er in mijn jeugd toch meer sprake was van een diepgaand ideologisch debat."

"We moeten ons afvragen hoe we weer dergelijke open debatten aan de universiteit kunnen organiseren waarbij wordt afgesproken om ook verbaal geweldloos te blijven. Maar wellicht klinkt dit al snel betuttelend. Mensen ervaren vaak de complexiteit zelf niet meer. Het idee dat we allemaal in een links of een rechts kamp moeten zitten, is een nutteloos debat. Hoe moeten we spreken om die polariteit te overstijgen? Dat is één van de dingen waar ik echt wakker van lig; die harde bipolariteit is nieuw."

Wat denkt u over het publieke debat rond een alternatief voor het kapitalisme?

"Het punt is dat het kapitalisme steunt op de TINA-filosofie: *There Is No Alternative*. **Žižek** zei ooit dat mensen zich makkelijker het einde van de wereld kunnen voorstellen dan het einde van het kapitalisme. Natuurlijk kunnen we filosoferen over alternatieven, maar zodra we dromen van een revolutionaire overgang naar iets anders, moeten we ons afvragen hoeveel miljoenen slachtoffers dat zou eisen. We moeten uitkijken voor oplossingen die alleen in theorie werken. Er leven al zoveel mensen in precariteit door een falend kapitalisme; ik geloof niet dat een puur revolutionaire theo-

rie over het afschaffen ervan momenteel een vruchtbare weg is."

"Dat betekent dat ik moet bekenen dat ik in termen van revisionisme denk: kunnen we het systeem herzien, bijschaven? Het verbaasde me dat dit precies het thema was in het debat tussen **Verhofstadt** en **Pfeijffer**. Eigenlijk kun je geen sociale voorzieningen meer organiseren op nationale basis; alles is geopolitiek en wereldeconomisch met elkaar verbonden. We zitten vast aan die economische structuren. Nochtans zijn er interessante initiatieven, zoals micro-kapitalisme in Afrika."

Waar moeten we dan nog beginnen? Heeft u een boodschap voor de UGent-student?

"We moeten blijven geloven in bewustmaking; dat we daadwerkelijk een mentaliteitsverandering kunnen bewerkstelligen. Dat begint in de eerste plaats door zelf consequent te handelen. Dat geeft je zelfrespect, en als je dat zelfrespect bewaart, word je niet depressief. Het stelt je in staat om een zekere morele waardigheid te behouden tegenover alles wat er in de wereld gebeurt. Ten tweede is het belangrijk om op een serene manier voor je mening uit te komen, zonder direct te polariseren. We moeten blijven staan voor ons standpunt en dat verdedigen met rust en waardigheid. Dat zijn zaken die je helpen in het dagelijks leven."

EEN GIDS VOOR *Cafeïneverslaafden*

IN GENT

Wat staat er bovenaan je lijst met examenbenodigdheden? Juist, koffie. Dit goddelijke drankje dat tijdens de blok wonderen kan verrichten, is natuurlijk bijna overal verkrijgbaar. Maar waar kan je blokken met de lekkerste én betaalbaarste koffie

BAR BIDON

Al bijna dertien jaar is Bar Bidon een vaste waarde in het Gentse. Aan het water, vlak bij de Portus Ganda, richtte de uitbaatster deze koffie- annex fietsbar - vandaar de naam - op als een van de eerste koffiehuisen te Gent. Naast de te verwachten wielertoeristen, buurtbewoners en families zijn ook studenten hier welkom. Je kan er in het zonnetje een koffie drinken op het terras, of je binnen aan een lange tafel eindelijk eens aan die dikke cursus zetten. Zolang je niet met je boeken neerzigt in de laptop-freezone, staat het je vrij hier te blokken. Er is ook wifi en een aantal stopcontacten voorzien voor de ijverige student.

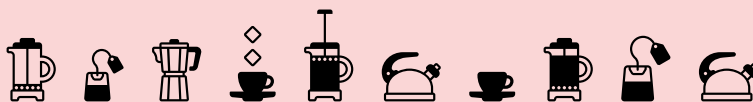
De bar haalt zijn koffie bij een lokale microbranderij in Zomergem, de cakes, taarten en het brood komen van een bakkerij in de buurt en ook de verse producten zijn afkomstig uit Gent. Dat maakt wel dat de prijzen redelijk hoog liggen.

GEHEEL DE UWE

Geheel de Uwe, vernoemd naar de woorden van **Connie Palmen**, is een knus plekje genesteld tussen de rijhuizen van de Kortrijksesteenweg. Je kan er goedkoop een koffietje drinken, een spelletje schaken en door boeken snuisteren. Ze profileren zich als plek waar literatuur en woordkunst kan groeien, zo kan je er een grote variatie aan tweedehandsboeken vinden, maar ambiëren ze ook een warme plek te zijn voor jong talent.

Voor een namiddagje studeren lijkt het een ideale plek, al is er niet bijzonder veel plaats aan sommige tafels. Je cursus doorlezen, en aantekeningen maken in je boeken gaat hier zeker. Voor het samenvatten en oefeningen maken kom je al gauw plaats te kort. De sfeer hier is een absolute meerwaarde en tijdens je pauzes zijn er zeker dingen omhanden. Zo steun je ook nog een prachtig initiatief!

GOYA

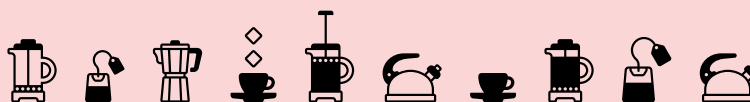
Dichtbij campus Boekentoren en Rozier en bij een kringwinkel vindt *Schamper* het volgende pareltje in het Gentse koffie landschap: Goya. Als chique pauze tijdens het harde blokken en werken is dit misschien wel de plek voor jou. Gestart als Argentijnse onderneming (wat je ook ziet in het feit dat je geweldige alfajores kan bestellen) is dit een heerlijke plek om je even te zetten. Voor de snelle student is Goya er ook aangezien er een student discount van 10% loopt voor de take away koffie. Het is een specialty koffiebar dus je havercappu en cold brew zullen van topkwaliteit zijn. Maar ook voor degene die niet aan de cafeïne zit is er keuze genoeg.

Om te studeren moet je misschien wat minder gauw afkomen. Goya werkt met een laptopzone. Daarnaast vraag je ook aan de bar een laptopkaart en op basis van de grootte van je bestelling wordt een tijd uitgerekend. De eigenaar vertelt hoe er een punt kwam dat klanten begonnen te vragen of ze wel luidop mochten praten, gezien het zo stil was door de werkende mensen. Of iemand die vroeg of de muziek zachter kon omdat die een teamcall ging hebben. Dus bon, natuurlijk erg begrijpelijk, maar om je volledige blokdag hier te houden moet je zelf overwegen. Als pauze of afwisseling van studieplek is dit wel zeker een gezellig stekje.

TRAFIEK VZW

Pal in het Pierkespark in de Brugse Poort vind je koffie- en buurthuis Trafiek, een ware oase van rust. De mozaïektegels, het erfpacht pand en het terras stralen zomerse frisheid uit. Zo'n twintig jaar geleden besloot buurtbewoonster Hilde dit sociale buurtinitiatief op poten te zetten. Toen ze ermee stopte, hielden vrijwilligers het tijdelijk open tot Volut de fakkel overnam. Die Oost-Vlaamse organisatie biedt er momenteel zeventien mensen met een (vermoeden van) beperking tewerkstelling aan onder begeleiding. Verder helpen de begeleiders hen in het dagelijks leven en organiseren ze activiteiten in de wijk, zoals workshops tijdens de Gentse Feesten. Op de tweede verdieping werken zelfs een aantal eerstelijnspsychologen.

Voor studenten is dit koffiehuis de perfecte plek om te blokken of ontspannen: de koffie wordt aan heel democratische prijzen verkocht, er is gratis kraantjeswater beschikbaar en je kan er ook verse soep of pannenkoeken verkrijgen. Het aanbod is biologisch, vegetarisch en fairtrade, en op vraag zelfs vegan. Aangezien Trafiek als vzw niet gericht is op winst, word je absoluut niet verplicht veel te bestellen en kan je er zo lang zitten als je wil. Trafiek opent van woensdag tot vrijdag tussen 12 en 18 uur de deuren. Bonuspunt voor de kringloopwinkel aan de overkant waar het tijdens je pauze heerlijk vertoeven is.

MATTHIAS DIALLO // BEELD: SAMUEL BOCKEN

Maarten Boudry wordt landbouwer: "Ik herkende mezelf niet meer"

Jarenlang was Maarten Boudry een vaste waarde in het publieke debat. Nu hangt Boudry de spreekwoordelijke filosofie aan de haak om zich aan de landbouw te wijden. *Schamper* bracht een bezoek aan Boudry's hoeve te Zerkegem, in Jabbeke.

Alles begon, zo vertelt Boudry ons in zijn woonkamer, toen hij in april zijn passage bij *De Afspraak* herbekeek, rond de discussie over de aanstelling van **Nathan Cofnas**. Boudry verdedigde deze, maar kon dat de dag erna niet langer begrijpen. "Ik besepte plots dat ik een regelrechte racist aan het verdedigen was. Plots rees de vraag," aldus Boudry, "waarom ik dit alles deed. Ik herkende mezelf niet meer."

Na diep nadenken - Boudry blijft tenslotte een filosoof - kwam hij tot een antwoord op die vraag. "Aandacht. Op een bepaald moment werd het een verslaving: elk opiniestuk, elk debat, elke heisa - elke keer opnieuw leverde het me aandacht op, en onbewust bleef ik naar die aandacht streven." Boudry besepte dat hij dit niet langer kon volhouden. "Ik besloot me geleidelijk aan volledig terug te trekken uit het publieke debat." En zo geschiedde.

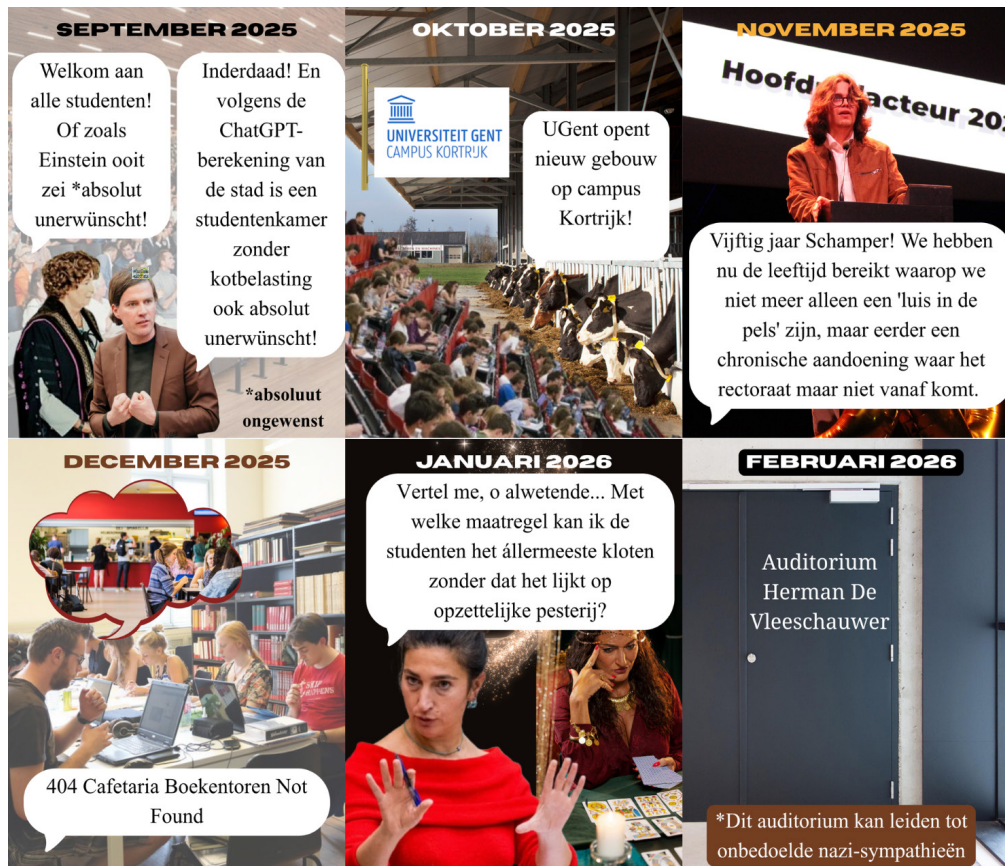
Of hij dan meteen landbouwer wou worden? "Neen," dixit Boudry, "ik had verscheidene ideeën: bijvoorbeeld een winkeltje in navigatiesystemen, 'Kaarten Boudry', of een patisseriezaak, 'Taarten Boudry'. Op een bepaald moment waren er zelfs gesprekken met Play4 over een talkshow, waar ik met een (ex-)collega aan de UGent over economie en filosofie zou praten, 'Baert & Boudry', maar ook dat is niet doorgegaan. Uiteindelijk heb ik dus voor de landbouw gekozen."

Boudry biedt ons een glas melk aan. "Vers van de pers, zoals dat dan heet, net nog gemolken." De man beschikt naast een schaap - Mèèèèrten Boudry - ook nog over een koe genaamd Moooeerte Koe-3. "Moooeerte Koe-1 en Moooeerte Koe-2 zijn helaas overleden," vertelt Boudry ons, en hij gebaart even naar de doodsprentjes van de twee runderen, sereen afgebeeld in zwart-wit, in de kast achter hem. Boudry zucht. "Ah, de dood. Ook dat is een deel van het boerenbestaan."

Toch zegt Boudry dat hij nu gelukkiger dan ooit is. "Hier: ver weg van de filosofie en de waan van de dag, hier: tussen mijn patatten, mijn schaap, mijn koe, hier: met de voeten letterlijk in de aarde, besepte ik dat dit het echte leven is."

Boudry pauzeert even, en gaat dan verder: "Hier voel ik me nuttig. Ik ben blij dat ik me heb teruggetrokken uit het publieke debat. Echt waar. Ik ben heel, heel blij dat ik me permanent heb teruggetrokken uit het publieke debat en dat ik nooit meer een opiniestuk zal publiceren. Ik kan het me zelfs niet inbeelden, sterker nog: ik heb er zelfs geen behoefte aan. Neen, dit is hoe ik wil sterven: als simpele, hardwerkende boer. Hier voel ik me thuis."

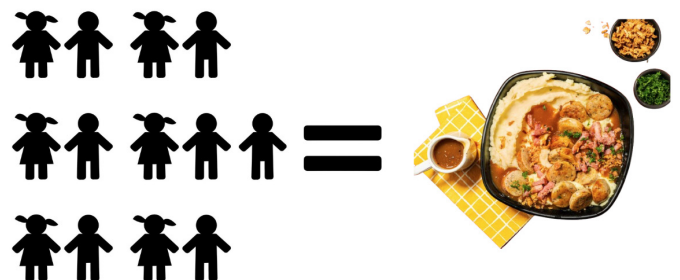
DE WARE PRIJS VAN PURETO ONTMASKERD

Na een ophefmakende reportage in november 2025 waar *Schamper* de duistere praktijken van de gebroeders Vandegehuchte, eigenaars van Pureto, aan het licht bracht, is het moment aangebroken om de ware kost van een Pureto-bowl in kaart te brengen.

Een gemiddelde Pureto-bowl kost je minstens 15 euro. Wie een grote honger heeft of dure toppings neemt, betaalt al snel meer dan 18 euro. Exorbitante prijzen, zeker als je ze vergelijkt met andere ketens in de buurt zoals Bocca, waar je gemiddeld zo'n 8,50 euro betaalt voor een bowl. Deze vergelijking gaat echter voorbij aan wat er echt toe doet, want wat is 14 euro? Om dit goed te begrijpen moeten we terug naar de 19e eeuw. De Gentse textielindustrie draait op volle toeren en om zo productief mogelijk te zijn, worden ook vrouwen en kinderen tewerkgesteld (waarvan sommigen zelfs jonger dan zeven jaar oud zijn). Het zou nog tot 1889 duren alvorens de eerste wet op kinderarbeid zou worden gepend.

Het leven van een kindarbeider in de 19e eeuw was geen pretje, en hun dagloon al helemaal niet. Gemiddeld genomen verdiende een kindarbeider in de 19e eeuw 0,45 Belgische frank per dag. Dit komt ongeveer overeen met 1,13 euro, wat wil zeggen dat een kindarbeider uit de 19e eeuw het dagloon van meer dan dertien dagen bijeen moet sparen om een Pureto-bowl te kunnen betalen! Dit is dus de waarde van 14 euro.

De volgende keer dat je een hap neemt van je Pureto-bowl, stel jezelf dan de vraag: 'Is dit dertien dagen werk waard?'

ntgent

strike

Moved by the motion & ntgent

15 & 16.05.2026

STUDENT?
15 EURO!

Koop je theatertickets via www.ntgent.be